

قانون مالیات بر ارزش افزوده

فصل اول - تعاریف و کلیات

ماده ۱- مفاهیم و اصطلاحات زیر، در این قانون، دارای تعاریف مشروحه‌ی ذیل می‌باشند:

- الف- عرضه: واگذاری کالا یا ارائه‌ی خدمت به‌غیر، از طریق هر نوع معامله یا عقد قانونی
- ب- واردات: ورود کالا یا خدمت از خارج از کشور به قلمرو گمرکی کشور یا مناطق آزاد تجاری- صنعتی یا مناطق ویژه‌ی اقتصادی
- پ- صادرات: صدور کالا یا خدمت به خارج از کشور
- ت- مالیات و عوارض فروش: مالیات و عوارض متعلق به عرضه‌ی کالاها و ارائه‌ی خدمات مشمول مالیات و عوارض توسط مؤدی در یک دوره‌ی معین
- ث- مالیات و عوارض خرید: مالیات و عوارض متعلق به خرید کالاها و خدمات مشمول مالیات و عوارض برای فعالیت‌های اقتصادی مؤدی در یک دوره‌ی معین
- ج- مالیات بر ارزش افزوده: مابه‌التفاوت مالیات و عوارض فروش با مالیات و عوارض خرید در یک دوره‌ی معین
- چ- عوارض: مبالغی که به موجب این قانون به‌همراه مالیات برای شهرداری‌ها و دهیاری‌ها وضع می‌شود. در این قانون، هر جا مراد، نوع دیگری از عوارض بوده، به صراحت بیان شده است؛ از جمله عوارض واحدهای آلاینده‌ی و عوارض سالانه‌ی خودرو
- ح- مؤدی: شخصی است که به عرضه‌ی کالا، ارائه‌ی خدمت، واردات یا صادرات مبادرت می‌نماید.
- خ- دوره‌ی مالیاتی: دوره‌ی مالیاتی هر سه‌ماه می‌باشد و منطبق بر فصول سال شمسی است.
- د- اعتبار مالیاتی: مالیات و عوارضی که مؤدی بابت خرید کالا (اعم از نهاده و کالای نهائی) یا خدمت به موجب این قانون پرداخت کرده است.
- ذ- معافیت مالیاتی: عدم تعلق مالیات و عوارض موضوع این قانون بر کالاها و خدمات.
- ر- قانون مالیات‌های مستقیم: قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۶۶/۱۲/۳ و اصلاحات بعدی آن.
- ز- سازمان: سازمان امور مالیاتی کشور

ژ- پایانه‌ی فروشگاه‌ی: پایانه‌ی موضوع بند ب ماده‌ی ۱ قانون پایانه‌های فروشگاه‌ی و سامانه‌ی مؤدیان مصوب
۱۳۹۸/۷/۲۱

س- سامانه‌ی مؤدیان: سامانه‌ی موضوع بند پ ماده‌ی ۱ قانون پایانه‌های فروشگاه‌ی و سامانه‌ی مؤدیان
ماده‌ی ۲- عرضه‌ی کالاها و ارائه‌ی خدمات در ایران و واردات و صادرات آنها، از لحاظ مالیات و عوارض مشمول
مقررات این قانون است.

تبصره‌ی ۱- کالاها و خدمات مشمول موضوع این قانون که توسط مؤدیان حقیقی خریداری، تحصیل یا تولید
می‌شود، در صورتی که برای مصارف شخصی برداشته شود عرضه‌ی کالا به خود محسوب می‌شود و مشمول مالیات
و عوارض خواهد شد. در صورتی که عرضه‌ی کالا به خود برای استفاده‌ی شغلی باشد مشمول مالیات و عوارض
نخواهد شد.

تبصره‌ی ۲- معاوضه‌ی کالاها و خدمات در این قانون، عرضه‌ی کالا و ارائه‌ی خدمت از طرف هر یک از متعاملین
محسوب می‌شود و مشمول مقررات این قانون است.

ماده‌ی ۳- تاریخ تعلق مالیات و عوارض تاریخ صدور صورت حساب مطابق با مقررات است.

تبصره - قبوض آب، برق، گاز و مخابرات از آنجا که سند فروش کالا یا خدمت محسوب می‌شوند، در حکم
صورت حساب هستند.

ماده‌ی ۴- مؤدی مکلف است حداکثر تا پایان ماه پس از انقضای هر دوره‌ی مالیاتی، کل مالیات و عوارضی را که
طی آن دوره به فروش کالا و یا ارائه‌ی خدمات توسط وی تعلق گرفته است، با رعایت تبصره‌ی ۲ این ماده و پس
از کسر اعتبار مالیاتی خود، به ترتیبی که سازمان مقرر می‌کند، پرداخت نماید.

تبصره‌ی ۱- مطابق این قانون، اصل بر نقدی بودن معاملات است؛ مگر این که نسبه بودن معاملات و دریافت و
پرداخت‌های مرتبط با آن در سامانه‌ی مؤدیان ثبت شده و به تأیید طرفین رسیده باشد. در مواردی که معامله یا
قرارداد در سامانه‌ی مؤدیان ثبت نشده باشد، آن معامله یا قرارداد، نقدی تلقی می‌شود.

تبصره‌ی ۲- در معاملات غیرنقدی نظیر فروش اقساطی و اجاره به شرط تملیک و قراردادهای پیمانکاری و
مشاوره‌ای، تاریخ تعلق مالیات و عوارض همان تاریخ صدور صورت حساب است؛ لکن مؤدی با رعایت تبصره‌ی فوق
مجاز است پرداخت مالیات و عوارض فروش این نوع معاملات را تا زمان پرداخت ثمن معامله توسط خریدار یا مبلغ

قرارداد توسط کارفرما، متناسباً، به تأخیر بیندازد و سازمان تا زمان پرداخت مالیات و عوارض فروش این نوع معاملات توسط کارفرما یا خریدار، مؤدی را مشمول جریمه‌ی تأخیر در پرداخت نخواهد کرد. در خصوص معاملات مذکور، تا زمان پرداخت مالیات و عوارض توسط خریدار، اعتبار مالیاتی برای وی از این بابت منظور نخواهد شد. تبصره‌ی ۳- کلیه‌ی کارفرمایان موضوع ماده‌ی ۵ قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶/۷/۸ و ماده‌ی ۲۹ قانون برنامه‌ی پنج‌ساله‌ی ششم توسعه‌ی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۹۵/۱۲/۱۴ موظفند علاوه بر ثبت اصل قرارداد پیمانکاری، کلیه‌ی پرداخت‌های خود به پیمانکار را نیز در سامانه‌ی مؤدیان ثبت نموده، هم‌زمان با هر پرداخت، مالیات و عوارض متناسب با آن را به پیمانکار پرداخت کنند. چنانچه کارفرما از پرداخت مالیات و عوارض فروش خودداری کند، بعد از انقضای مهلت قانونی، اصل مالیات و عوارض و جریمه‌های متعلق به آن توسط سازمان از طریق عملیات اجرائی از کارفرما وصول و اصل مالیات و عوارض به حساب پیمانکار منظور خواهد شد.

تبصره‌ی ۴- پیمانکاران و مهندسان مشاور موضوع این ماده می‌توانند از اوراق تسویه‌ی خزانه‌ی موضوع ماده‌ی ۲ قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور مصوب ۱۳۹۴/۲/۱ و اوراق مالی اسلامی که توسط دولت منتشر می‌شود (منوط به دریافت مستقیم از دولت) برای تسویه‌ی مالیات و عوارض خود استفاده نمایند. سازمان مکلف به پذیرش این اوراق به عنوان مالیات و عوارض به میزان ارزش تنزیل‌شده‌ی آن (با نرخ حفظ قدرت خرید اسناد خزانه یا نرخ سود اوراق مالی- اسلامی) متناسب با سال‌های باقی‌مانده تا سررسید است. میزان مالیات وصولی از این محل به‌عنوان عملکرد وصولی نقدی سازمان در سال پذیرش اوراق محسوب می‌شود. در اجرای این تبصره سازمان مکلف است که معادل سهم عوارض از پذیرش اوراق مذکور را از محل وصولی‌های جاری به حساب عوارض شهرداری‌ها و دهیاری‌های مربوط منظور نماید.

تبصره‌ی ۵- چنانچه وجه واردات خدمت در دوره یا دوره‌های بعد پرداخت شود، مالیات و عوارض آن هم در همان دوره پرداخت می‌شود.

فصل دوم- مأخذ، نرخ و نحوه‌ی محاسبه

ماده‌ی ۵- مأخذ محاسبه‌ی مالیات و عوارض فروش کالاها و خدمات، در مورد مؤدیان عضو سامانه‌ی مؤدیان، ارزش فروش مندرج در صورت‌حساب الکترونیکی است که توسط آنان در سامانه‌ی مزبور ثبت شده است.

تبصره‌ی ۱- مأخذ محاسبه‌ی مالیات و عوارض فروش کالاها و خدمات در مورد مؤدیانی که عضو سامانه‌ی مؤدیان نیستند و نیز مؤدیان متخلف موضوع ماده‌ی ۹ قانون پایانه‌های فروشگاهی و سامانه‌ی مؤدیان، ارزش روز کالا یا خدمت در زمان تعلق می‌باشد که توسط سازمان بر اساس اطلاعات موجود در سامانه‌ی مؤدیان، استعلام از مراجع ذی‌صلاح یا تعیین کارشناس یا هیأت کارشناسی مشخص می‌شود. هم‌چنین سازمان می‌تواند برای تعیین مأخذ مشمول مالیات مؤدیان مزبور، از دفاتر، اسناد و مدارک (اعم از الکترونیکی یا غیرالکترونیکی) آن‌ها استفاده نماید. مؤدی مکلف است دفاتر، اسناد و مدارک مذکور را در صورت درخواست مأموران مالیاتی، کارشناس یا هیأت کارشناسی به آنان ارائه کند.

تبصره‌ی ۲- موارد زیر جزء مأخذ محاسبه‌ی مالیات و عوارض نمی‌باشد:

الف- انواع تخفیفات اعطائی

ب- مالیات و عوارض موضوع این قانون که قبلاً توسط عرضه‌کننده‌ی کالا یا ارائه‌دهنده‌ی خدمت پرداخت شده است

پ- سایر مالیات‌های غیرمستقیم و عوارضی که به موجب قوانین موضوعه هنگام عرضه‌ی کالا یا ارائه‌ی خدمت به آن تعلق گرفته است

ت- وجوهی که به موجب سایر قوانین وصول می‌شود و به حساب درآمد عمومی یا به حساب درآمد شهرداری‌ها واریز می‌گردد

ث- کمک‌های پرداختی شهرداری‌ها و دهیاری‌ها به سازمان‌های غیرانتفاعی وابسته به خود طبق قوانین و مقررات موضوعه، مشروط به آن‌که مالیات متعلقه به عنوان بخشی از آن احتساب نشده باشد

ج- یارانه‌ی پرداختی دولت بابت جبران تمام یا قسمتی از قیمت کالاها و خدمات مشمول قیمت‌گذاری؛ مشروط به آن‌که مالیات فروش به‌عنوان بخشی از آن احتساب نشده باشد.

چ- وجوهی که از ردیف‌های بودجه‌ای مصوب دستگاه‌ها بین شرکت‌های تابعه در قوانین بودجه‌ی سنواتی جابه‌جا می‌شود مشروط بر آن‌که بابت خرید یا فروش کالا و خدمات نباشد.

ماده‌ی ۶- مأخذ محاسبه‌ی مالیات و عوارض واردات کالا، مجموع ارزش گمرکی (موضوع ماده‌ی ۱۴ قانون امور گمرکی مصوب ۱۳۹۰/۸/۲۲) و حقوق ورودی (حقوق گمرکی و سود بازرگانی) می‌باشد. مالیات و عوارض مذکور جزء حقوق ورودی محسوب نمی‌شود.

ماده ۷- نرخ مالیات و عوارض کالاها و خدمات مطابق با مأخذ موضوع ماده ۵ این قانون، به استثنای کالاهای خاص که نرخ آن‌ها در ماده ۲۶ این قانون تصریح شده، ۹٪ می‌باشد.

ماده ۸- مالیات و عوارضی که مؤدیان برای خرید کالاها و خدمات مورد نیاز برای انجام فعالیت‌های اقتصادی خود پرداخت می‌کنند، به عنوان اعتبار مالیاتی آنان منظور شده و از مالیات و عوارض فروش آن‌ها کسر می‌شود. در صورتی که جمع اعتبار مالیاتی مؤدی در هر دوره‌ی مالیاتی بیشتر از مالیات و عوارض فروش وی باشد، سازمان موظف است مبلغ مازاد را به دوره و یا دوره‌های بعد منتقل نماید. در صورتی که مؤدی درخواست کند که مازاد مزبور به وی مسترد گردد، سازمان موظف است حداکثر ظرف یک‌ماه از تاریخ ثبت درخواست، نسبت به استرداد مابه‌التفاوت مذکور از محل وصولی‌های جاری اقدام نماید، در غیر این صورت، مشمول خسارتی به میزان ۲٪ در ماه از تاریخ ثبت درخواست نسبت به مبلغ قابل استرداد و مدت تأخیر می‌باشد که توسط سازمان و از محل وصولی‌های جاری پرداخت می‌گردد. متخلفین از اجرای این حکم با درخواست مؤدی و رأی هیأت رسیدگی به تخلفات اداری به مجازات بند د ماده ۹ قانون رسیدگی به تخلفات اداری مصوب ۱۳۷۲/۹/۷ محکوم می‌شوند.

تبصره ۱- مالیات و عوارض خرید نهاده‌های مربوط به طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای (عمرانی) دولت قابل استرداد نیست و جزء بهای تمام شده‌ی دارایی‌های مزبور منظور می‌گردد.

تبصره ۲- در صورتی که مؤدی فقط به عرضه‌ی کالاها و ارائه‌ی خدمات معاف اشتغال داشته باشد و یا طبق مقررات این قانون کالا و خدمات وی مشمول مالیات و عوارض نباشد، مالیات و عوارض پرداختی بابت خرید نهاده‌های آن‌ها قابل تهاتر یا استرداد نمی‌باشد.

تبصره ۳- در صورتی که مؤدی به عرضه‌ی توأم کالاها و خدمات مشمول و معاف اشتغال داشته باشد، صرفاً مالیات و عوارضی که بابت خرید نهاده‌های موردنیاز برای تولید کالاها و خدمات مشمول پرداخت کرده است، حسب مورد، قابل کسر، تهاتر یا استرداد است.

تبصره ۴- صرف‌نظر از آن‌که مؤدی به عرضه‌ی کالاها و خدمات معاف یا مشمول اشتغال داشته باشد، مالیات و عوارض خرید مربوط به ماشین‌آلات خطوط تولید وی قابل کسر، تهاتر و استرداد می‌باشد.

تبصره ۵- آن قسمت از مالیات و عوارض پرداختی مؤدیان که طبق مقررات این قانون قابل تهاتر یا استرداد نیست، به عنوان هزینه‌های قابل قبول موضوع قانون مالیات‌های مستقیم محسوب می‌شود.

تبصره‌ی ۶- سازمان مکلف است با رعایت تبصره‌های ۲ و ۴ این ماده مالیات و عوارض پرداختی واحدهای تولیدی یا معدنی دارای مجوز تأسیس را که در دوره‌های قبل از بهره برداری جهت خرید کالاها و خدمات مورد نیاز برای تأسیس و راه‌اندازی واحد موردنظر پرداخت کرده‌اند، مسترد نماید.

تبصره‌ی ۷- مالیات و عوارضی که در موقع خرید کالاها و خدمات توسط شهرداری‌ها و دهیاری‌ها برای انجام وظایف و خدمات قانونی پرداخت می‌گردد، طبق مقررات این قانون قابل تهاتر و یا استرداد است.

تبصره‌ی ۸- مالیات و عوارض پرداخت‌شده توسط سفارتخانه‌ها، مأموریت‌های دیپلماتیک، پست‌های کنسولی، مأموران دیپلماتیک و کارکنان اداری و فنی آن‌ها که تبعه‌ی دولت جمهوری اسلامی ایران نمی‌باشند، به شرط عمل متقابل و هم‌چنین مالیات و عوارض پرداخت‌شده توسط دفاتر سازمان‌های بین‌المللی و اعضای آنان که مقیم جمهوری اسلامی ایران می‌باشند (اتباع غیرایرانی)، با ارائه‌ی اسناد و مدارک مثبت، قابل استرداد است. نحوه‌ی استرداد به موجب دستورالعملی است که توسط وزارتخانه‌های امور خارجه و امور اقتصادی و دارایی (سازمان) تصویب و ابلاغ می‌شود.

فصل سوم - معافیت‌ها

ماده‌ی ۹- عرضه‌ی کالاها و ارائه‌ی خدمات زیر از پرداخت مالیات و عوارض معاف می‌باشد:

الف- کالاها

۱- کلیه‌ی محصولات کشاورزی فرآوری نشده مشتمل بر محصولات خام زراعی و باغی، گیاهان دارویی، محصولات مرتعی، محصولات جنگل (از جمله چوب خام)، محصولات گل‌خانه (از جمله سبزی، صیفی، گل و گیاه و انواع قارچ).

تبصره - فعالیت‌های مربوط به مراحل بسته‌بندی، انبارداری و نگهداری محصول در دمای مناسب در سردخانه، انجماد محصول (شامل سردخانه)، پاک‌کردن، درجه‌بندی، بوجاری بذور، پوست‌گیری مانند شالی کوبی، شستشو، تمیزکاری، تفکیک، همگن‌سازی، خشک‌کردن انواع محصولات مانند چای، کشمش و خرما با روش‌های مختلف، تفت‌دادن مانند پخت نخود و پنبه‌پاک‌کنی، فرآوری محصولات کشاورزی محسوب نمی‌شود. ارائه‌ی خدمات مزبور به محصولات کشاورزی مشمول مالیات و عوارض فروش نیست.

۲- دام زنده و خوراک آن، کلیه‌ی مواد اصلی تولید مثل دام زنده مطابق پروانه‌ی صادره توسط وزارت جهاد کشاورزی، پوسال (کمپوست)، کشت بافت و بستر آماده‌ی کشت بافت.

تبصره - دام به حیواناتی (شامل چهارپایان، پرندگان، آبزیان و حشرات) اطلاق می‌گردد که برای امور تغذیه‌ی انسان یا دام و فعالیت‌های اقتصادی، تولیدی و آزمایشگاهی، تولید، نگهداری و پرورش داده می‌شوند.

۳- بذر، نشاء، نهال، سم و کود.

۴- آب مصارف کشاورزی.

۵- کالاهای زیر:

۵-۱- شیر، پنیر و ماست

۵-۲- تخم ماکیان

۵-۳- آرد و نان

۵-۴- انواع گوشت و فرآورده‌های گوشتی مطابق با فهرستی که هر سال وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تا پایان دی‌ماه برای اجراء در سال بعد به سازمان ارسال می‌کند

۵-۵- برنج، حبوبات، سویا و پروتئین سویا

۵-۶- انواع روغن‌های خوراکی اعم از گیاهی و حیوانی

۵-۷- شیرخشک مخصوص تغذیه‌ی کودکان

۵-۸- تخم مرغ نطفه‌دار و تبدیل آن به جوجه‌ی یک‌روزه

۶- انواع کالاهای زیر:

۶-۱- خمیر کاغذ و کاغذ باطله

۶-۲- دفتر تحریر

۶-۳- کاغذ چاپ، تحریر و روزنامه

۷- نسخه‌های کاغذی و الکترونیکی محصولات زیر:

۷-۱- کتاب

۷-۲- روزنامه

۷-۳- مجله و نشریه

- ۸- کالاهای وارده‌ی همراه مسافر برای استفاده‌ی شخصی تا میزان معافیت مقرر طبق قانون امور گمرکی
- ۹- انواع شمش طلا (وارداتی و داخلی) و انواع حواله‌های کاغذی یا الکترونیکی دارای پشتوانه‌ی ۱۰۰٪ طلا
- ۱۰- دارایی‌های غیرمنقول و انواع حواله‌های کاغذی یا الکترونیکی مبتنی بر آنها
- ۱۱- هرگونه انتقال دارایی به/ از صندوق‌های سرمایه‌گذاری پروژه‌ی موضوع قانون توسعه‌ی ابزارها و نهادهای مالی جدید به منظور تسهیل اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی مصوب ۱۳۸۸/۹/۲۵ یا شرکت‌های فرعی صندوق‌های سرمایه‌گذاری پروژه، به‌عنوان آورده‌ی غیرنقد شرکا در همان صندوق‌های سرمایه‌گذاری پروژه تبصره - در صورتی که مالکیت و مدیریت شرکت‌های فرعی صندوق‌های سرمایه‌گذاری پروژه متعلق به صندوق‌های سرمایه‌گذاری پروژه‌ی موضوع قانون توسعه‌ی ابزارها و نهادهای مالی جدید به منظور تسهیل اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی باشد، هرگونه انتقال دارایی به/ از شرکت‌های فرعی صندوق‌های سرمایه‌گذاری پروژه که صرفاً در راستای اجرای پروژه و مرتبط با وظایف صندوق‌های مذکور باشد، مشمول مالیات و عوارض نیست.
- ۱۲- هرگونه انتقال دارایی از/ به نهاد واسط موضوع قانون توسعه‌ی ابزارها و نهادهای مالی جدید به منظور تسهیل اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی
- ۱۳- فرش دستباف و مواد اولیه‌ی اصلی آن
- ۱۴- صنایع دستی تولید داخل موضوع ماده‌ی ۱ قانون حمایت از هنرمندان، استادکاران و فعالان صنایع دستی مصوب ۱۳۹۶/۱۰/۲۶ مطابق فهرستی که تا پایان دی ماه هر سال توسط وزارت میراث فرهنگی، گردش‌گری و صنایع دستی پیشنهاد می‌شود و به‌تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی می‌رسد
- ۱۵- انواع دارو و واکسن (انسانی و دامی)، لوازم مصرفی درمانی و لوازم توان‌بخشی
- ۱۶- رادار و تجهیزات کمک ناوبری هوانوردی، تجهیزات نظامی و اطلاعاتی موضوع بندهای پ، ت و ث ماده‌ی ۱۱۹ قانون امور گمرکی با رعایت ترتیبات مقرر در بندهای مذکور
- تبصره - معافیت این جزء در خصوص اقلام موضوع بند پ ماده‌ی ۱۱۹ قانون امور گمرکی در حوزه‌ی دفاعی با تأیید وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح قابل اعمال است.
- ۱۷- تجهیزات و اقلام با کاربرد صرفاً دفاعی، نظامی، انتظامی، امنیتی و اطلاعاتی. فهرست این تجهیزات و اقلام با پیشنهاد وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و هماهنگی ستاد کل نیروهای مسلح به‌تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

تبصره‌ی ۱- واردات کالاهای موضوع جزءهای ۲، ۶، ۷، ۹، ۱۳، ۱۶ و ۱۷ بند الف این ماده معاف از پرداخت مالیات و عوارض می‌باشد. واردات کالاهای موضوع جزءهای ۱، ۳ و ۵ بند الف این ماده مشمول معافیت نبوده و مالیات و عوارض با نرخ استاندارد ۹٪ در مبادی گمرکی به آن تعلق می‌گیرد. عرضه‌ی این کالاها در داخل کشور، مانند عرضه‌ی کالاهای مشابه داخلی از پرداخت مالیات و عوارض معاف است. در خصوص جزء ۱۵ این بند، در صورتی که با تأیید وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی کالای مورد نظر مشابه داخلی نداشته باشد، واردات آن از پرداخت مالیات و عوارض معاف می‌باشد و اگر واردات کالای مورد نظر به دلیل کمبود تولید داخل نسبت به نیاز بازار، ضرورت داشته باشد، واردات کالای مزبور با رعایت قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی، مشمول مالیات و عوارض با نرخ ۳٪ در مبادی گمرکی می‌باشد. عرضه‌ی این کالاها در داخل کشور، مانند عرضه‌ی کالاهای مشابه داخلی از پرداخت مالیات و عوارض معاف است.

تبصره‌ی ۲- تولیدکنندگان و یا عرضه‌کنندگان کالاهای موضوع این بند مکلفند که برچسب معافیت از مالیات بر ارزش افزوده را بر روی بسته‌بندی کالاهای مذکور درج نمایند. سازمان مکلف است فهرست کالاها و خدمات معاف از مالیات و عوارض را از طریق شیوه‌های مناسب از جمله درج در سامانه‌ی عملیات الکترونیکی سازمان به اطلاع عموم مردم برساند. سازمان مکلف است امکان دریافت گزارش‌های مردمی مبنی بر دریافت مالیات و عوارض توسط عرضه‌کنندگان کالاها و خدمات معاف از مالیات و عوارض را از طریق سامانه‌ی عملیات الکترونیکی خود و استرداد مبالغ اضافه دریافتی از خریداران فراهم نماید. دریافت مالیات و عوارض از کالاها و خدمات معاف توسط عرضه‌کنندگان آن‌ها مشمول جریمه‌ای معادل دو برابر مالیات و عوارض دریافتی بوده و قابل بخشودگی نمی‌باشد. سازمان مکلف است حداکثر سه‌ماه پس از دریافت گزارش، نسبت به تأیید یا رد و حسب مورد استرداد مبالغ اضافه دریافتی از خریداران اقدام نماید. نحوه‌ی استرداد این مبالغ به موجب دستورالعملی است که حداکثر پس از سه‌ماه از لازم‌الاجراء شدن این قانون توسط سازمان با همکاری اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران تهیه و به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی می‌رسد.

تبصره‌ی ۳- واردات کالاهای اهدایی به صورت بلاعوض به جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران، سازمان اورژانس کشور، سازمان بهزیستی کشور، استان‌های مقدسه و کمیته‌ی امداد امام خمینی (ره) با تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی، حوزه‌های علمیه با تأیید مرکز مدیریت حوزه‌ی علمیه‌ی استان مربوط و مؤسسات خیریه با اعلام مراجع صادرکننده‌ی مجوز آن‌ها و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی از پرداخت مالیات و عوارض معاف است.

تبصره‌ی ۴- اعمال معافیت‌های مالیاتی در خصوص مواد خوراکی مذکور در اجزای این بند، منوط به اخذ گواهی سلامت محصول از مراجع قانونی ذی‌صلاح از قبیل سازمان ملی استاندارد ایران و سازمان غذا و دارو است.

ب- خدمات

۱- خدمات درمانی، تشخیصی و پیش‌گیری، خدمات توان‌بخشی و حمایتی و خدمات آرامستان‌ها
۲- خدمات درمانی و پیش‌گیری دامی و گیاهی، واحدهای ماشینی کردن (مکانیزاسیون) آب کشاورزی، کشت بافت و تولید اندام‌های تکثیری گیاهان

۳- خدمات زینک، چاپ، انتشار روزنامه اعم از کاغذی یا الکترونیکی، کتاب، نشریه و خدمات نشر و توزیع آن‌ها به استثنای مؤسسات کمک آموزشی و کنکور و هرگونه تبلیغات کالاها و خدمات داخلی در روزنامه‌ها و نشریات
۴- ارائه‌ی خدماتی که مابه‌ازای آن به صورت حقوق و دستمزد پرداخت می‌شود در صورتی که مشمول فصل مالیات بر درآمد حقوق موضوع قانون مالیات‌های مستقیم باشد

تبصره- در ارائه‌ی خدمت توسط شرکت‌های تأمین نیروی انسانی و شرکت‌هایی که از طریق قراردادهای حجمی خدمات خود را با در اختیار گذاشتن نیروی کار به متقاضی ارائه می‌کنند (مانند شرکت‌های ارائه‌دهنده‌ی خدمات پرستاری و خدمات نظافتی)، بخشی از قرارداد که مربوط به هزینه‌های حقوق و دستمزد است، معاف می‌باشد. حکم این بند مشروط به تأیید میزان حقوق و دستمزد و مزایا توسط سازمان بیمه‌گر است.

۵- عملیات و خدمات بانکی شامل دریافت سپرده، اعطای تسهیلات و یا ایجاد اعتبار، ارائه‌ی ضمانت‌نامه و انتقال وجه در چهارچوب قوانین مربوط و مصوبات شورای پول و اعتبار

۶- خدمات اعتباری قرض‌الحسنه‌ی صندوق‌های قرض‌الحسنه دارای مجوز فعالیت از بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران یا سایر مراجع مورد تأیید بانک مذکور و همچنین صندوق‌های قرض‌الحسنه که به موجب قانون تأسیس شده یا می‌شوند

۷- خدمات مالی و اعتباری اعطای تسهیلات توسط صندوق‌های حمایتی، ضمانت صادرات، سرمایه‌گذاری، بیمه‌ای و پژوهش و فناوری که به موجب قانون یا با مجوز قانون تأسیس شده یا می‌شوند در چهارچوب اساس‌نامه‌ی آن‌ها

۸- خدمات بیمه‌های زندگی، خدمات بیمه‌های محصولات کشاورزی، خدمات بیمه اجتماعی و درمان تکمیلی

۹- خدمات بازار سرمایه شامل خدمات معاملات و تسویه‌ی اوراق بهادار و کالا در بورس‌ها و بازارهای خارج از بورس به تشخیص شورای عالی بورس و اوراق بهادار

- ۱۰- خدمات انتشار و نقل و انتقال سهام، حق تقدم، سهم‌الشرکه و سایر اوراق بهادار موضوع بند ۲۴ ماده‌ی ۱ قانون بازار اوراق بهادار جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۴/۹/۱ با اصلاحات بعدی
- ۱۱- صدور و ابطال، نقل و انتقال واحدهای سرمایه‌گذاری صندوق‌های سرمایه‌گذاری دارای مجوز از سازمان بورس اوراق بهادار
- ۱۲- منحصرأ سود تسهیلات اعطائی شرکت‌های واسپاری (لیزینگ) دارای مجوز فعالیت از بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به مشتریان (مصرف‌کنندگان)
- تبصره - مالیات بر ارزش افزوده‌ی بهای دارایی‌ها و اموال مورد واگذاری موضوع قرارداد شرکت‌های واسپاری (لیزینگ) با مشتریان مشمول این فعالیت نمی‌باشند.
- ۱۳- خدمات حمل و نقل (اعم از بار و مسافر) درون و برون‌شهری و بین‌المللی جاده‌ای، ریلی و دریایی
- ۱۴- خدمات آموزشی، پژوهشی و ورزشی دارای مجوز از مراجع ذی‌صلاح طبق آیین‌نامه‌ای که با پیشنهاد مشترک وزارتخانه‌های امور اقتصادی و دارایی (سازمان)، علوم، تحقیقات و فناوری، آموزش و پرورش، تعاون، کار و رفاه اجتماعی، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، ورزش و جوانان و دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه ظرف شش‌ماه از تاریخ ابلاغ این قانون تهیه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.
- ۱۵- خدمات اقامتی هتل‌های سه‌ستاره و پایین‌تر، مهمان‌پذیرها و سایر مراکز اقامتی دارای مجوز از وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی یا اتحادیه‌های ذی‌ربط
- ۱۶- قدرالسهم هزینه‌ی مشترک (شارژ) دریافتی توسط شرکت‌های خدماتی موضوع قانون نحوه‌ی واگذاری مالکیت و اداره‌ی امور شهرک‌های صنعتی مصوب ۱۳۸۷/۲/۳۱ از واحدهای تولیدی، صنعتی و خدماتی مستقر در شهرک‌های صنعتی بابت ارائه‌ی خدمات به آنها
- ۱۷- خدمات فنی، بازسازی، تعمیر و نگهداری کالاهای موضوع جزء ۱۷ بند الف این ماده که توسط مرکز وابسته به دستگاه‌های نظامی، انتظامی و امنیتی ارائه می‌شود، مطابق فهرستی که با تصویب وزرای دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و امور اقتصادی و دارایی ابلاغ می‌شود.
- تبصره - در مواردی که دریافت وجه توسط یک مؤدی مستند به فروش کالا یا ارائه‌ی خدمت نیست، مانند دریافت هرگونه خسارت، درآمدهای حاصل از تسعیر دارایی‌های ارزی، انواع سود، انواع جریمه (مادامی که بخشی از بهای

کالا و خدمات تلقی نگردد)، آورده‌ی نقدی یا غیرنقدی به‌عنوان سرمایه و انواع کمک‌های دولتی، عرضه‌ی خدمت محسوب نمی‌شود و مأخذ محاسبه مالیات و عوارض نمی‌باشد.

ماده‌ی ۱۰- موارد زیر از پرداخت مالیات و عوارض معاف هستند و مالیات و عوارض خرید نهاده‌های آن‌ها مسترد می‌شود:

الف- صادرات کالاها به خارج از کشور از طریق مبادی خروجی رسمی با ارائه‌ی پروانه‌ی سبز گمرکی صادره توسط گمرک یا برگ خروجی (در مورد صادرات کالا) و صادرات خدمات با ارائه‌ی قرارداد مربوط و گواهی انجام کار که به تأیید نزدیک‌ترین نمایندگی رسمی جمهوری اسلامی ایران در کشور مقصد رسیده باشد یا گواهی ارزش‌آوری با تأیید بانک مرکزی یا سایر اسناد و مدارک مثبت.

صادرات کالاها و خدمات از قلمرو گمرکی سرزمین اصلی به مناطق آزاد تجاری- صنعتی خارج از نقاط جمعیتی که دارای تراز تجاری مثبت باشند، در صورتی که محصور بودن آن‌ها به صورت سالانه به تأیید گمرک جمهوری اسلامی ایران برسد، مشمول این بند خواهد بود.

ب- خدمات معاوضه (سوآپ) نفت خام، فرآورده‌های نفتی (بنزین، نفت گاز، نفت کوره، نفت سفید، گاز مایع و سوخت هوایی)، گاز طبیعی و برق

تبصره‌ی ۱- فروش کلیه‌ی فرآورده‌های تولیدی شرکت‌های پالایش به صورت ارزی (فروش سوخت‌های هوایی به شرکت‌های هواپیمایی خارجی در فرودگاه‌های داخلی)، مرزی (فروش سوخت در جایگاه‌های مستقر در نواحی مرزی کشور) و هم‌چنین فروش سوخت دارای پروانه‌ی صادراتی گمرک جمهوری اسلامی ایران به کشتی‌ها (بنکرینگ) صادرات محسوب می‌شود.

تبصره‌ی ۲- استرداد مالیات و عوارض خرید برای صادرات مواد خام و مواد اولیه‌ی تولید که در فهرست مربوط به ماده‌ی ۱۴۱ قانون مالیات‌های مستقیم ذکر شده‌اند، ممنوع است.

تبصره‌ی ۳- خدماتی که توسط اشخاص مقیم ایران (اشخاص حقیقی یا حقوقی ایرانی و یا شعب شرکت‌های خارجی مقیم ایران) ارائه می‌شود و محل مصرف خدمات و یا مقصد خدمات داخل باشد یا خارج از کشور، در صورتی که مستقیم یا غیرمستقیم ارز حاصل و وارد کشور بشود صادرات محسوب می‌گردد.

ماده ۱۱- مالیات و عوارض پرداختی بابت خرید کالاها در داخل ایران که ظرف دو ماه از تاریخ خرید همراه مسافران اعم از ایرانی و خارجی از کشور خارج می‌شود و نیز، مالیات و عوارض پرداختی گردش‌گران خارجی بابت بلیط پرواز خارجی خریداری‌شده از شرکت‌های هواپیمایی ایرانی، هنگام خروج از کشور با ارائه‌ی صورت‌حساب الکترونیکی و یا اسناد و مدارک مثبت، توسط سازمان، از محل وصولی‌های جاری مسترد می‌گردد. آیین‌نامه‌ی اجرائی این ماده ظرف شش‌ماه از تاریخ ابلاغ این قانون توسط سازمان تهیه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۱۲- عرضه‌کنندگان کالاها و خدمات که به موجب این قانون و سایر قوانین از مالیات و عوارض معاف می‌باشند و همچنین فعالان اقتصادی مستقر در مناطق آزاد تجاری- صنعتی و مناطق ویژه‌ی اقتصادی که حجم معاملات سالانه‌ی آن‌ها از مبلغی که به پیشنهاد سازمان به تأیید هیأت وزیران می‌رسد، بیشتر باشد، مکلف به عضویت و ثبت معاملات در سامانه‌ی مؤدیان هستند. این حکم شامل کلیه‌ی مناطق کشور از جمله مناطق آزاد تجاری- صنعتی و مناطق ویژه‌ی اقتصادی می‌شود. متخلفان از حکم این ماده علاوه بر جریمه‌ی موضوع بند ب ماده ۲۲ قانون پایانه‌های فروشگاهی و سامانه‌ی مؤدیان مشمول جریمه‌ای معادل ۹٪ ارزش معاملات ثبت نشده در سامانه‌ی مذکور می‌شوند. آیین‌نامه‌ی اجرائی این ماده در خصوص مناطق آزاد تجاری- صنعتی و مناطق ویژه‌ی اقتصادی ظرف سه ماه پس از ابلاغ این قانون به پیشنهاد سازمان و دبیرخانه‌ی شورای عالی مناطق آزاد تجاری- صنعتی و مناطق ویژه‌ی اقتصادی تهیه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

فصل چهارم - وظایف و تکالیف مؤدیان و اشخاص ثالث

ماده ۱۳- پس از راه‌اندازی سامانه‌ی مؤدیان، همه‌ی مضمولان این قانون موظفند به ترتیبی که سازمان مقرر و اعلام می‌کند، در سامانه‌ی مزبور ثبت نام نموده و معاملات خود را در آن ثبت نمایند. ثبت معاملات (خرید و فروش) در سامانه‌ی مؤدیان، به منزله‌ی ثبت در دفاتر قانونی است. تا آن زمان، ترتیبات ثبت‌نام، نحوه‌ی ارائه‌ی اظهارنامه‌های مالیاتی و رسیدگی به آن‌ها حسب مقررات قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷/۲/۱۷ و اصلاحات بعدی آن است. در سایر موارد، مفاد این قانون جاری است.

ماده ۱۴- چنانچه سازمان در مهلت مقرر در قانون پایانه‌های فروشگاهی و سامانه‌ی مؤدیان نتواند سامانه‌ی مؤدیان را مستقر کند، مکلف است رسیدگی به اظهارنامه‌ی مؤدیان موضوع این قانون را که بعد از اتمام مهلت مزبور به سازمان تسلیم می‌شود، صرفاً به میزانی که در تبصره‌ی این ماده آمده است، محدود نموده و سایر اظهارنامه‌ها را بدون رسیدگی قبول نماید.

تبصره - بعد از استقرار سامانه‌ی مؤدیان سازمان مجاز است حداکثر ۱٪ از پرونده‌های مالیاتی مؤدیان عضو سامانه‌ی مؤدیان را با اولویت مؤدیان بزرگ مورد رسیدگی قرار دهد. چگونگی انتخاب مؤدیانی که پرونده‌ی آنها باید مورد رسیدگی قرار گیرد، در دستورالعملی که با پیشنهاد سازمان به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی می‌رسد، معین می‌شود. سازمان مکلف است تا پایان مهرماه هر سال فهرست اسامی مؤدیانی که مشمول رسیدگی قرار می‌گیرند را در سامانه‌ی عملیات الکترونیکی خود اعلام عمومی کند.

ماده ۱۵- دستگاه‌های اجرائی موضوع ماده‌ی ۵ قانون مدیریت خدمات کشوری و ماده‌ی ۲۹ قانون برنامه‌ی ششم توسعه و سازمان‌های وابسته به آنها مکلف به ثبت معاملات خود در سامانه‌ی مؤدیان می‌باشند. وزارت صنعت، معدن و تجارت موظف است ترتیبی اتخاذ کند که اطلاعات معاملات ثبت‌شده در سامانه‌ی تدارکات الکترونیکی دولت موضوع تبصره‌ی ۵ ماده‌ی ۱۶۹ قانون مالیات‌های مستقیم عیناً و به‌صورت برخط به سامانه‌ی مؤدیان منتقل شود.

ماده ۱۶- ارائه‌ی اسناد، دفاتر و مدارک، ثبت قراردادهای پیمانکاری و معاملات و اطلاعات نیروهای مسلح و وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و سایر دستگاه‌های انتظامی، اطلاعاتی و امنیتی در سامانه‌ی مؤدیان موضوع تبصره‌ی ۳ ماده‌ی ۴، تبصره‌ی ۱ ماده‌ی ۵ و مواد ۱۳ و ۱۵ این قانون و همچنین سایر اقسام محرمانه در سامانه‌ی مذکور با رعایت ملاحظات امنیتی، مطابق دستورالعملی است که توسط وزارتخانه‌های امور اقتصادی و دارایی (سازمان)، اطلاعات و دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و ستاد کل نیروهای مسلح تهیه می‌شود و حداکثر شش‌ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون به تصویب شورای امنیت کشور می‌رسد.

ماده ۱۷- مؤدیان مکلفند مالیات و عوارض فروش موضوع این قانون را از خریدار یا کارفرما وصول کنند و پس از کسر مالیات و عوارض پرداختی، مطابق مقررات به حساب سازمان واریز نمایند.

تبصره‌ی ۱- سازمان می‌تواند تمام یا برخی از مؤدیان مشمول این قانون یا مشتریان آن‌ها را مکلف کند مالیات و عوارض متعلقه را هم‌زمان با صدور صورت‌حساب به حساب سازمان واریز نمایند. آیین‌نامه‌ی اجرایی این تبصره، مشتمل بر فهرست مؤدیانی که مشمول این حکم می‌شوند و نحوه‌ی پرداخت مالیات و عوارض متعلقه با پیشنهاد سازمان، به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی می‌رسد.

مالیات و عوارضی که به این ترتیب به سازمان پرداخت می‌شود، به حساب بستانکاری فروشنده منظور می‌شود و برای خریدار، در صورتی که مصرف‌کننده‌ی نهائی نباشد، اعتبار مالیاتی به حساب می‌آید.

تبصره‌ی ۲- گمرک جمهوری اسلامی ایران مکلف است مالیات و عوارض کالاهای وارداتی را در زمان ترخیص قطعی و مالیات و عوارض کالاهای متروکه را قبل از ترخیص نهائی وصول و به‌صورت برخط به حساب سازمان واریز کند. گمرک جمهوری اسلامی ایران موظف است ضمن درج اطلاعات پرداخت در پروانه‌های گمرکی و یا فرم‌های مربوط، امکان دسترسی برخط سازمان به پایگاه‌های اطلاعاتی ذی‌ربط را فراهم نماید. گمرک مکلف است در ورود موقت و ورود موقت برای پردازش، تضمینات لازم را بر اساس مقررات تبصره‌ی ماده‌ی ۵۳ قانون امور گمرکی اخذ کند.

تبصره‌ی ۳- واردکنندگان کالا از مناطق آزاد تجاری- صنعتی به سرزمین اصلی مکلفند کالاهای مزبور را به گمرک اظهار نمایند. گمرک موظف است از قسمتی از کالاهای اظهار شده که به‌موجب بند ب ماده‌ی ۶۵ قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه‌ی کشور مصوب ۱۳۹۵/۱۱/۱۰، تولید داخل محسوب می‌شود، فقط مالیات و عوارض، و از قسمت باقی‌مانده که کالای وارداتی محسوب می‌شود، مالیات و عوارض و حقوق ورودی را دریافت و مالیات و عوارض آن را به حساب سازمان واریز کند.

تبصره‌ی ۴- واردکنندگان خدمت مکلفند با رعایت تبصره‌ی ۳ ماده‌ی ۱۰ این قانون، مالیات و عوارض متعلقه را محاسبه و طبق مقررات این قانون پرداخت نمایند. چنان‌چه محل ارائه‌ی خدمت و مصرف آن در خارج از کشور باشد، مشمول این حکم نمی‌باشند.

تبصره‌ی ۵- مالیات و عوارض آب، برق و گاز با توجه به مالیات و عوارض مندرج در صورت‌حساب (قبوض) مصرف‌کنندگان و هم‌چنین نفت تولیدی (نفت خام، میعانات گازی و گاز طبیعی خام) و فرآورده‌های تولیدی و وارداتی، فقط یک‌بار در زمان فروش (صدور صورت‌حساب)، در انتهای زنجیره‌ی تولید و توزیع آن‌ها توسط شرکت‌های تابعه‌ی وزارت نفت (بابت پنج فرآورده‌ی اصلی و سوخت هوایی) و یا شرکت‌های پالایش نفت (بابت

سایر فرآورده‌ها) و شرکت‌های گاز استانی و شرکت‌های تابع ذی‌ربط وزارت نیرو و شرکت‌های توزیع برق، آب و فاضلاب شهری و روستایی استانی بر مبنای قیمت فروش مصوب داخلی محاسبه، ثبت و وصول و پس از کسر اعتبارات مالیات و عوارض زنجیره‌ی مذکور به حساب سازمان نزد خزانه‌داری کل کشور واریز می‌شود. آیین‌نامه‌ی اجرائی این تبصره در خصوص نحوه‌ی ثبت مالیات و عوارض در دفاتر یا سامانه‌ی مؤدیان تعیین شرکت‌های فعال در زنجیره قبل از انتهای زنجیره‌ی توزیع و فروش، نحوه‌ی انتقال اعتبارات مالیات و عوارض به انتهای زنجیره، رسیدگی، مطالبه، تهاتر، استرداد، وصول و واریز به حساب تعیین‌شده سازمان ظرف شش‌ماه پس از تصویب این قانون با پیشنهاد مشترک سازمان، شرکت ملی نفت ایران و توانیر به تصویب وزیران امور اقتصادی و دارایی، نفت و نیرو می‌رسد.

ماده‌ی ۱۸- کلیه‌ی کارفرمایان موضوع ماده‌ی ۵ قانون مدیریت خدمات کشوری و ماده‌ی ۲۹ قانون برنامه‌ی ششم توسعه موظفند اطلاعات مربوط به قراردادهای پیمانکاری را حداکثر تا یک‌ماه پس از انعقاد قرارداد در سامانه‌ی مؤدیان ثبت نمایند، در غیر این صورت، سازمان مکلف است با رعایت ماده‌ی ۹ قانون پایانه‌های فروشگاهی و سامانه‌ی مؤدیان اطلاعات ثبت شده توسط پیمانکاران در سامانه‌ی مذکور را مورد قبول کارفرما تلقی نماید.

ماده‌ی ۱۹- وزیر امور اقتصادی و دارایی مجاز است با پیشنهاد سازمان مدت دوره‌ی مالیاتی را برای هر گروه از مؤدیان دو یا یک‌ماهه تعیین نماید؛ مشروط بر آن که تغییرات مذکور حداقل سه‌ماه قبل از شروع دوره مالیاتی، از طریق سامانه‌ی مؤدیان، پایگاه اطلاع‌رسانی سازمان و حداقل یکی از روزنامه‌های کثیرالانتشار اطلاع‌رسانی عمومی شود.

تبصره - در صورتی که شروع یا خاتمه‌ی فعالیت مؤدی در خلال یک دوره‌ی مالیاتی باشد، زمان فعالیت مؤدی طی دوره‌ی مربوط، یک دوره‌ی مالیاتی تلقی می‌شود.

ماده‌ی ۲۰-

الف- سازمان می‌تواند برای اشخاص حقیقی که بیش از یک نوع واحد مشمول مالیات در یک مکان یا مکان‌های متعدد دارند، در سامانه‌ی مؤدیان کارپوشه‌ی واحد ایجاد کند.

ب- مؤدیانی که دارای واحد مشمول مالیات در شعب متعدد هستند، مکلفند از یک کارپوشه‌ی واحد در سامانه‌ی مؤدیان استفاده کنند.

پ- در مشارکت‌های مدنی، اعم از اختیاری و قهری، اشخاص حقیقی در هر واحد شغلی مکلفند از بین خود یک نفر را به‌عنوان نماینده‌ی واحد شغلی انتخاب نمایند. کلیه‌ی تکالیف مالیاتی واحد شغلی، از جمله ثبت‌نام و ثبت معاملات در سامانه‌ی مؤدیان و پرداخت مالیات توسط وی به نمایندگی شرکا انجام می‌شود، در غیر این صورت، سازمان موظف است دسترسی واحد مزبور به سامانه‌ی مؤدیان را قطع و پایانه‌ی فروشگاهی آن را مسدود نماید.

ت- برای مؤدیانی که مکان ثابت برای شغل خود ندارند، محل سکونت آنان، از لحاظ امور مالیاتی ملاک اعتبار است. در صورتی که مؤدی مکان‌های متعدد برای سکونت خود داشته باشد، مکلف است یکی از آن‌ها را برای انجام تکالیف مالیاتی معرفی نماید، در غیر این صورت، سازمان یکی از مکان‌های سکونت مؤدی را برای انجام تکالیف مالیاتی انتخاب و به وی اعلام می‌کند.

ماده‌ی ۲۱- در مورد اشخاص حقوقی که حکم به انحلال آن‌ها داده شده است تا زمان ختم تصفیه، شخص حقوقی مزبور کماکان مؤدی محسوب می‌شود و مدیر یا مدیران تصفیه مکلف به انجام تکالیف مقرر در این قانون می‌باشند.

ماده‌ی ۲۲- در انتقال یک واحد صنفی، شخص دارنده‌ی واحد صنفی تا اتمام انتقال، مسئولیت اجرای مقررات و تمامی تکالیف دوره‌های مالیاتی مربوط از جمله صدور صورت‌حساب، ثبت معاملات در سامانه‌ی مؤدیان و سایر تکالیف قانونی را برعهده دارد. خریدار مسئولیتی در قبال تکالیف واحد صنفی قبل از اتمام انتقال ندارد، مگر این که به موجب سند رسمی این مسئولیت را پذیرفته باشد.

تبصره - انتقال‌دهنده باید حداکثر ظرف ده روز سازمان را نسبت به زمان اتمام فعالیت خود مطلع سازد. در صورت عدم اطلاع و شروع فعالیت توسط مؤدی جدید، در پرداخت مالیات و جریمه‌ها با وی مسئولیت تضامنی خواهد داشت.

فصل پنجم - ساختار سازمانی مالیات بر ارزش افزوده، وظایف و اختیارات آن

ماده‌ی ۲۳- ساختار و تشکیلات مورد نیاز سازمان در سطح کشور و استان‌ها متناسب با شرایط اقتصادی هر منطقه و با توجه به شاخص‌هایی مانند میزان وصول مالیات، تعداد پرونده‌ها و تعداد مؤدیان بدون الزام به رعایت سطح تقسیمات کشوری با رعایت بند الف ماده‌ی ۲۸ قانون برنامه‌ی ششم توسعه از طریق وزیر امور اقتصادی و دارایی به سازمان اداری و استخدامی کشور پیشنهاد و پس از تصویب هیأت وزیران قابل اجراء است.

ماده ۲۴- پس از استقرار سامانه‌ی مؤدیان، فعال بودن کارپوشه مؤدی در سامانه‌ی مزبور به این معنی است که او از نظر سازمان، شرایط لازم برای دریافت مالیات و عوارض از خریداران را دارد. در صورتی که مؤدی شرایط لازم برای دریافت مالیات و عوارض را از دست بدهد، سازمان موظف است بلافاصله کارپوشه وی را در سامانه‌ی مؤدیان غیرفعال نماید. بانک مرکزی موظف است ترتیبی اتخاذ کند که به محض غیرفعال شدن کارپوشه‌ی مؤدی در سامانه‌ی مؤدیان، کلیه‌ی دستگاه‌های پایانه‌ی فروشگاهی (pos) مرتبط با آن، غیرفعال شوند.

تبصره - غیرفعال نمودن کارپوشه‌ی مؤدی باید مستند به آیین‌نامه‌ای باشد که حداکثر ظرف سه‌ماه پس از ابلاغ این قانون، با پیشنهاد سازمان به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۲۵-

الف- مواد ۱۶۱، ۱۶۲، ۱۶۷، ۱۶۹ مکرر، ۱۷۱، تبصره‌ی ۱ ماده‌ی ۱۷۷، ۱۷۸، ۱۸۲، ۱۸۶ و تبصره‌ی ۱ آن، ۱۹۱، ۱۹۸، ۲۰۲، احکام مربوط به فصل هشتم باب چهارم و مواد ۲۱۰ تا ۲۱۶، ۲۱۸، ۲۱۹، ۲۳۱، ۲۳۲، ۲۳۵، ۲۴۲، ۲۴۳، احکام مربوط به فصل سوم باب پنجم، مواد ۲۵۷، ۲۷۴ منهای بند ۳ آن، ۲۷۵، ۲۷۶، ۲۷۷ و ۲۷۹ قانون مالیات‌های مستقیم در مورد این قانون جاری است. احکام مربوط به درآمد مشمول مالیات در مواد فوق، در مورد محاسبه مأخذ مالیات بر ارزش افزوده نیز جاری است. احکام فصل سوم باب پنجم قانون مالیات‌های مستقیم در خصوص مواد ۲۹ و ۳۲ این قانون جاری نمی‌باشد.

تبصره‌ی ۱- شناسایی، تشخیص درآمد مشمول مالیات و رسیدگی موضوع ماده‌ی ۲۱۹ قانون مالیات‌های مستقیم در مورد مؤدیان قابل اعتماد موضوع قانون پایانه‌های فروشگاهی و سامانه‌ی مؤدیان جاری نمی‌باشد. این حکم شامل مواردی که سازمان براساس ماده‌ی ۱۴ این قانون و تبصره‌ی ۱ ماده‌ی ۱۹ قانون پایانه‌های فروشگاهی و سامانه‌ی مؤدیان اجازه‌ی رسیدگی به اظهارنامه‌های مالیاتی مؤدیان را دارد، نمی‌باشد. در هر صورت مفاد ماده‌ی ۲۱۹ قانون مالیات‌های مستقیم نباید مانع اجرای احکام موضوع قانون پایانه‌های فروشگاهی و سامانه‌ی مؤدیان شود.

تبصره‌ی ۲- در خصوص مؤدیان عضو سامانه‌ی مؤدیان، سازمان مکلف است اوراق ابلاغ شده به مؤدی را در کارپوشه‌ی وی نیز بارگذاری نماید.

تبصره‌ی ۳- به منظور رسیدگی به پرونده‌های قابل طرح این قانون در شورای عالی مالیاتی، تعداد شعب شورای مذکور به دو برابر افزایش می‌یابد.

ب- در صورت عدم عضویت مؤدیان در سامانه‌ی مؤدیان مواد ۹۷، ۱۶۹، ۱۸۱، ۲۳۰ و بند ۳ ماده‌ی ۲۷۴ قانون مالیات‌های مستقیم در مورد مالیات‌های این قانون، جاری است.

تبصره - ماده‌ی ۲۷۲ قانون مالیات‌های مستقیم و تبصره‌های آن تا قبل از اتمام مهلت مقرر در ماده‌ی ۳ قانون پایانه‌های فروشگاهی و سامانه‌ی مؤدیان، در مورد مالیات‌های این قانون جاری است.

فصل ششم- مالیات کالاهای خاص

ماده‌ی ۲۶- نرخ مالیات و عوارض کالاهای نفتی، فلزات گران‌بها، سیگار، نوشابه و سایر کالاهای آسیب‌رسان به سلامت به شرح زیر تعیین می‌شود:

الف- کالاهای نفتی

۱- انواع بنزین و سوخت هواپیما ۳۰٪

۲- نفت گاز، نفت سفید، نفت کوره، گاز طبیعی و گاز مایع ۱۵٪

تبصره‌ی ۱- نفت خام، میعانات گازی، و گاز طبیعی خام که توسط وزارت نفت (شرکت‌های تابعه) که به شرکت‌های داخل زنجیره‌ی تولید فرآورده‌های نفتی فروخته می‌شود، هم‌چنین واردات بنزین و سوخت هواپیما و گاز طبیعی توسط وزارت نفت (شرکت‌های تابعه)، در این مرحله مستلزم محاسبه و دریافت مالیات و عوارض ارزش افزوده از حلقه‌ی بعدی و نیز پرداخت در مرحله‌ی واردات حسب مورد نمی‌باشد. مالیات و عوارض فروش فرآورده‌های تولیدشده از کالای مزبور و نیز بنزین و سوخت هواپیما و گاز طبیعی وارداتی در مراحل بعدی عرضه، حسب مقررات مربوط محاسبه و وصول می‌شود.

تبصره‌ی ۲- مأخذ محاسبه مالیات و عوارض فروش در خرده‌فروشی بنزین و نفت گاز توسط شرکت‌های غیردولتی دارای مجوز از وزارت نفت، عبارت است از مابه‌التفاوت قیمت خرید محصولات فوق از شرکت‌های پالایش (با احتساب مالیات و عوارض موضوع بند الف این ماده)، با قیمت عرضه‌ی آن‌ها به مصرف‌کننده. مابه‌التفاوت مزبور به‌عنوان درآمد ناشی از ارائه‌ی خدمات توسط جایگاه‌های عرضه‌ی بنزین و نفت گاز تلقی شده و با نرخ مذکور در

ماده ۷ این قانون مشمول مالیات و عوارض می‌گردد. مالیات و عوارض پرداختی بابت خرید بنزین و نفت گاز به‌عنوان اعتبار مالیاتی برای جایگاه‌داران منظور نمی‌شود.

تبصره ۳- مالیات و عوارض پرداختی مؤدیان بابت کالاهای موضوع این بند، در صورتی که به‌عنوان مواد اولیه اصلی توسط واحدهای تولیدی به‌کار برده شود، به‌عنوان اعتبار مالیاتی آن واحدها قابل پذیرش می‌باشد. همچنین مالیات و عوارض پرداختی توسط واردکنندگان و توزیع‌کنندگان کالاهای مزبور به‌عنوان اعتبار مالیاتی آنان منظور می‌گردد.

تبصره ۴- مالیات و عوارضی که شرکت ملی نفت ایران برای خرید نهاده‌های موردنیاز جهت طرح‌های تملک‌داری‌های سرمایه‌ای پرداخت می‌کند، قابل استرداد یا تهاتر نمی‌باشد. شرکت یادشده مجاز است مبالغ مزبور را به‌عنوان بخشی از بهای تمام‌شده دارایی‌های فوق‌الذکر منظور نماید. سایر مالیات و عوارضی که شرکت مزبور برای مصارفی غیر از تملک‌داری‌های سرمایه‌ای پرداخت می‌کند، با رعایت مقررات، به‌عنوان اعتبار مالیاتی آن شرکت منظور می‌گردد. اعتبار یادشده با تأیید سازمان قابل تهاتر با بدهی مالیاتی آن شرکت یا سایر شرکت‌های تابعه‌ی وزارت نفت می‌باشد.

ب- طلا، جواهر و پلاتین

۱- اصل طلا، جواهر و پلاتین به کار رفته در مصنوعات ساخته‌شده از فلزات مزبور، معاف از مالیات و عوارض می‌باشد.

۲- اجرت ساخت، حق‌العمل و سود فروشنده کالاهای موضوع این بند مشمول مالیات و عوارض با نرخ ۹٪ می‌باشد.
۳- پس از راه‌اندازی سامانه‌ی مؤدیان، عرضه‌کنندگان کالا و خدمات مربوط به این بند مکلفند کلیه‌ی عملیات خرید و فروش خود را در سامانه‌ی مزبور ثبت کنند. درج ارزش اصل طلا، جواهر و پلاتین، اجرت ساخت، حق‌العمل و سود فروشنده به تفکیک در صورت‌حساب الکترونیکی الزامی است. در صورت کتمان و یا عدم ثبت تمام یا برخی از معاملات در سامانه‌ی مذکور مشمول جریمه‌ای معادل ۹٪ ارزش اصل طلا، جواهر و پلاتین است که غیر قابل بخشودگی می‌باشد. این جریمه علاوه بر جریمه‌ی مذکور در بند ب ماده‌ی ۳۶ این قانون است.

۴- کلیه‌ی واحدهای فعال در زنجیره‌ی عرضه‌ی کالا و خدمات مربوط به این بند مکلفند حداکثر تا دو ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون از پایانه‌ی فروشگاهی مورد تأیید سازمان استفاده کنند، در غیر این صورت اتحادیه‌های ذی‌ربط و اتاق اصناف ایران موظفند پروانه‌ی فعالیت واحدهای موضوع این بند در کل زنجیره‌ی مربوط را که بدون

استفاده از پایانه‌ی فروشگاه‌ی اقدام به فروش کالا یا خدمت می‌کنند، باطل نمایند. نیروی انتظامی موظف است از ادامه‌ی فعالیت واحدهای فاقد پروانه جلوگیری کند.

پ- نوشابه‌های قندی گازدار و بدون گاز و سایر کالاهای آسیب‌رسان به سلامت نوشابه‌های قندی گازدار و بدون گاز و سایر کالاهای آسیب‌رسان به سلامت (به‌استثنای کالاهای موضوع بند ت این ماده) تولید داخل مشمول مالیات و عوارض با نرخ ۱۶٪ و واردات آن‌ها مشمول مالیات و عوارض با نرخ ۳۶٪ می‌باشند. فهرست کالاهای موضوع این بند و واحدهای تولیدکننده آن‌ها حداکثر دو ماه پس از ابلاغ این قانون به پیشنهاد وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و حداکثر یک ماه بعد از آن توسط کارگروهی مرکب از نمایندگان تام‌الاختیار وزارتخانه‌ی مزبور، وزارت صنعت، معدن و تجارت و وزارت امور اقتصادی و دارایی تصویب می‌شود. تغییرات فهرست موردنظر تا انتهای دی‌ماه هر سال (برای اجرا در سال بعد) به ترتیب فوق تصویب و توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی برای اجرا اعلام می‌گردد. در صورت عدم تصویب فهرست مزبور در مهلت مقرر، فهرست پیشنهادی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی پس از تأیید شورای عالی سلامت و امنیت غذایی، ملاک عمل است.

ت- انواع سیگار و محصولات دخانی

انواع سیگار و محصولات دخانی به‌شرح زیر مشمول مالیات و عوارض می‌شوند:

- ۱- سیگار، توتون پیپ و تنباکوی تولید داخلی ۲۵٪
 - ۲- سیگار، توتون پیپ و تنباکوی تولید داخل با نشان بین‌المللی که فهرست آن هر سال توسط وزارت صنعت، معدن و تجارت تهیه و با تصویب هیأت وزیران ابلاغ می‌شود ۴۰٪
 - ۳- سیگار، توتون پیپ و تنباکوی وارداتی ۶۵٪
 - ۴- توتون خام وارداتی ۱۰٪
 - ۵- توتون فرآوری شده‌ی وارداتی (خرمن توتون) ۳۵٪
- تبصره‌ی ۱- نرخ‌های تعیین‌شده از سال دوم اجرای قانون هر سال پنج واحد درصد افزایش می‌یابد تا زمانی که نرخ مذکور برای انواع سیگار و محصولات دخانی، توتون پیپ و تنباکوی تولید داخل به ۵۵٪، برای تولیدات داخل با نشان بین‌المللی به ۹۵٪ و برای انواع سیگار و محصولات دخانی، توتون پیپ و تنباکوی وارداتی به ۱۲۵٪ برسد.

تبصره ۲- تولیدکنندگان سیگار و محصولات دخانی مکلفند از زمان لازم‌الاجرا شدن این قانون، قیمت خرده‌فروشی و تاریخ تولید را بر روی پاکت بسته‌بندی محصولات دخانی درج کنند. در صورت تخلف از حکم این تبصره، اعتبار مالیاتی مربوط، پذیرفته نمی‌شود و مشمول مالیات و عوارض فروش به نرخ‌های مذکور است.

فصل هفتم- مالیات‌ها و عوارض خاص

الف- عوارض سبز

ماده ۲۷- واحدهای تولیدی، صنعتی، معدنی و خدماتی آلاینده که به تشخیص سازمان حفاظت محیط‌زیست، حدود مجاز و استانداردهای زیست‌محیطی را رعایت نمی‌کنند، در صورتی که در مهلت زمانی که توسط سازمان مزبور برای آن‌ها تعیین می‌شود، نسبت به رفع آلاینده‌گی خود اقدام ننمایند، براساس معیارهایی نظیر شدت، مدت، نوع و مکان آلاینده‌گی با نرخ‌های ۰,۵٪، ۱٪ و ۱,۵٪، به مأخذ فروش کالا یا خدمات، مشمول عوارض سبز می‌شوند. این حکم در مورد کلیه واحدهای آلاینده، اعم از واحدهای معاف و غیرمعاف، صادراتی و واحدهای مستقر در مناطق آزاد تجاری- صنعتی و مناطق ویژه‌ی اقتصادی جاری است. معیارهایی که در تعیین سطح آلاینده‌گی واحدها، مبنای عمل سازمان محیط زیست قرار می‌گیرد، حداکثر سه‌ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون، توسط کارگروهی متشکل از نمایندگان سازمان حفاظت محیط زیست و وزارتخانه‌های بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، صنعت، معدن و تجارت، کشور و امور اقتصادی و دارایی (سازمان) تهیه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد. میزان فروش واحدهای موضوع این ماده براساس سامانه‌ی مؤدیان یا اظهارنامه‌ای که به همین منظور به سازمان ارائه می‌شود، تعیین می‌گردد.

تبصره ۱- در صورتی که واحدهای موضوع این ماده، دارای خطوط تولیدی مجزا با محصول مستقل از هم باشند عوارض سبز صرفاً از خطوط آلاینده دریافت می‌شود.

تبصره ۲- در صورتی که واحدهای موضوع این ماده، در قبال أخذ کارمزد مشخص از اشخاص نسبت به تولید اقدام نمایند، درآمد این واحدها ناشی از تولید مذکور، با پنج برابر نرخ‌های مذکور در صدر این ماده مشمول عوارض سبز می‌شود. شرکت‌هایی که در زنجیره‌ی تولید بنزین و سوخت هواپیما، نفت سفید، نفت-کوره، نفت گاز، گاز طبیعی و برق فعالیت می‌کنند، از شمول حکم این تبصره مستثنی می‌باشند. قیمت فروش فرآورده به مصرف‌کننده‌ی نهائی مبنای محاسبه عوارض موضوع این ماده برای شرکت‌های زنجیره‌ی تولید بنزین و سوخت

هواپیما، نفت سفید، نفت کوره، نفت گاز، گاز طبیعی و برق می باشد که شرکت های بالادستی آن ها متضامناً مسئول پرداخت عوارض مربوط هستند.

تبصره ی ۳- سازمان حفاظت محیط زیست مکلف است حداکثر ظرف شش ماه پس از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون، پایگاه اطلاعاتی واحدهای آلاینده را ایجاد نماید و امکان دسترسی برخط سازمان به سامانه ی مزبور را فراهم کند. سازمان حفاظت محیط زیست موظف است نام واحدهای آلاینده و سطح آلاینده ی آن ها را در پایگاه مزبور درج نموده و آن را مستمراً بروزرسانی کند.

تبصره ی ۴- در صورتی که سازمان حفاظت محیط زیست نام واحدی را در پایگاه واحدهای آلاینده درج نماید یا سطح آلاینده ی آن واحد را در پایگاه مزبور افزایش دهد، واحد مورد نظر از ابتدای دوره ی مالیاتی بعد، حسب مورد، مشمول عوارض سبز می شود، یا نرخ عوارض مزبور برای آن واحد افزایش می یابد.

تبصره ی ۵- در صورتی که سازمان حفاظت محیط زیست نام واحدی را از پایگاه واحدهای آلاینده حذف نماید، یا سطح آلاینده ی آن واحد را در پایگاه مزبور کاهش دهد، واحد مورد نظر از ابتدای همان دوره، حسب مورد، از پرداخت عوارض سبز معاف می شود، یا نرخ عوارض مزبور برای آن واحد کاهش می یابد.

تبصره ی ۶- سازمان حفاظت محیط زیست موظف است حداکثر ظرف یک ماه از تاریخ درخواست واحد آلاینده، در خصوص رفع یا کاهش آلاینده ی آن واحد اعلام نظر نماید و هرگونه تغییر در وضعیت واحد مورد نظر را در پایگاه اطلاعاتی واحدهای آلاینده منعکس نماید. در صورت عدم اعلام نظر سازمان حفاظت محیط زیست در مهلت مقرر، واحد مزبور به صورت خودکار از فهرست واحدهای آلاینده خارج می شود.

تبصره ی ۷- سرمایه گذاری هایی که به منظور رفع یا کاهش آلاینده ی واحدهای آلاینده انجام می شود، در صورت تأیید رفع یا کاهش آلاینده ی توسط سازمان حفاظت محیط زیست، در سال اول یا سال های بعد، از بدهی عوارض آن واحدها کسر می شود و در صورتی که به رفع یا کاهش آلاینده ی منجر نشود، به عنوان هزینه ی قابل قبول مالیاتی پذیرفته می شود.

تبصره ی ۸- در صورتی که پالایشگاه ها و نیروگاه هایی که سوخت اصلی آن ها نفت کوره و نفت گاز نیست، در مقاطع خاصی از سال با درخواست دولت، مجبور به استفاده از سوخت های مزبور شوند، سازمان حفاظت محیط زیست موظف است این موضوع را در احتساب سطح و مدت آلاینده ی آن واحدها لحاظ نماید و افزایش آلاینده ی ناشی از استفاده نفت کوره و نفت گاز را مطابق با قبل از الزام مزبور محاسبه کند.

تبصره‌ی ۹- اعلام سازمان حفاظت محیط زیست صرفاً برای دوره‌های بعد از ثبت در سامانه ملاک اعتبار است و سازمان مذکور مجاز به اظهار نظر نسبت به رفع و یا آلاینده‌گی واحدهای تولیدی برای دوره‌های ثبت‌شده در سامانه تحت عنوان اصلاح و تصحیح اشتباه نیست.

تبصره‌ی ۱۰- یارانه‌ی پرداختی دولت موضوع بند ج تبصره‌ی ۲ ماده‌ی ۵ این قانون، جزء مأخذ محاسبه‌ی عوارض سبز نیست.

تبصره‌ی ۱۱- مؤدیان موضوع این ماده مکلفند اظهارنامه‌ی هر دوره را مطابق نمونه‌ای که سازمان تعیین می‌نماید حداکثر تا پایان ماه پس از انقضای دوره، تسلیم و عوارض را ظرف مهلت مزبور به حساب تعیین شده واریز نمایند. عدم تسلیم اظهارنامه در مهلت‌های مقرر موجب تعلق جریمه‌ی غیرقابل بخشودگی به میزان ۱۰٪ عوارض موضوع این ماده می‌باشد و در صورت تأخیر در پرداخت عوارض، مشمول جریمه‌ی موضوع ماده‌ی ۳۷ این قانون می‌شود. واحدهای عضو سامانه‌ی مؤدیان ملزم به ارائه‌ی اظهارنامه‌ی موضوع این تبصره نبوده و سازمان به استناد فروش ابرازی آن‌ها در سامانه‌ی مؤدیان، عوارض آلاینده‌گی را وصول می‌کند.

ب- مالیات و عوارض شماره‌گذاری وسائط نقلیه

ماده‌ی ۲۸- شماره‌گذاری انواع خودروهای سبک و سنگین و موتورسیکلت، براساس رتبه‌ی انرژی آن‌ها که به تأیید سازمان ملی استاندارد ایران رسیده است، طبق نرخ‌های مندرج در جدول زیر مشمول مالیات و عوارض سبز می‌باشد. مأخذ مالیات و عوارض موضوع این ماده، قیمت فروش کارخانه در مورد تولیدات داخلی و مجموع ارزش گمرکی و حقوق ورودی برای خودروهای وارداتی است.

(ارقام جدول ذیل به درصد می‌باشد)

موتور سیکلت		خودروهای سنگین		وانت تک‌کابین، خودروی سواری با شماره‌گذاری عمومی		سواری و وانت دو کابین		شرح
وارداتی	تولید داخل	وارداتی	تولید داخل	وارداتی	تولید داخل	وارداتی	تولید داخل	رتبه‌ی انرژی
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	A

۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	B
۰,۵	۰,۲۵	۰	۰	۰,۴	۰,۲	۱	۰,۵	C
۱,۵	۰,۵	۰,۲	۰,۱	۰,۸	۰,۴	۳	۱	D
۲,۵	۱	۰,۴	۰,۲	۱,۶	۰,۸	۵	۲	E
۳,۵	۱,۵	۰,۶	۰,۴	۲,۴	۱,۲	۷	۳	F
۵	۲,۵	۰,۸	۰,۶	۳	۱,۵	۹	۵	G

تبصره ی ۱- مأخذ مالیات و عوارض موضوع این ماده برای انواع خودروهای سبک و سنگین و موتورسیکلت‌های تولید داخل یا وارداتی تا پایان دی‌ماه، توسط سازمان تعیین و برای اجراء در سال بعد اعلام می‌شود. مأخذ مزبور برای وسائط نقلیه‌ای که جدیداً تولید یا وارد می‌شوند، بلافاصله پس از تولید یا واردات توسط سازمان تعیین و اعلام می‌شود.

تبصره ی ۲- خودروهای سبک و سنگین و موتورسیکلت‌های برقی و تمام برقی (هیبرید پلاگین) به تشخیص وزارت صنعت، معدن و تجارت مشمول مالیات و عوارض موضوع این ماده نمی‌باشد.

تبصره ی ۳- وزارت صنعت، معدن و تجارت مکلف است ظرف سه ماه از تاریخ ابلاغ این قانون، با همکاری سازمان حفاظت محیط زیست و سازمان ملی استاندارد ایران، فهرست کلیه‌ی خودروها و موتورسیکلت‌های تولید داخل و وارداتی را با توجه به رتبه‌ی انرژی، که در برچسب انرژی آن‌ها درج شده است، به‌صورت برخط به سازمان اعلام نماید و برای اطلاع عموم، منتشر نماید.

تبصره ی ۴- در صورتی که خودروها و موتورسیکلت‌های موضوع این ماده فاقد برچسب انرژی مورد تأیید سازمان ملی استاندارد ایران باشند، مصداق وسائط نقلیه‌ی ردیف G تلقی می‌شود.

تبصره ی ۵- اشخاص حقوقی واردکننده و تولیدکنندگان انواع وسائط نقلیه موضوع این ماده مکلفند اظهارنامه‌ی مربوط به مالیات و عوارض شماره‌گذاری و همچنین مشخصات دقیق وسائط نقلیه فروخته‌شده‌ی هر ماه را حداکثر تا پانزدهم ماه بعد به‌نحوی که سازمان اعلام می‌کند، به سازمان تسلیم و مالیات و عوارض متعلق به آن را پرداخت

نمایند. عدم پرداخت مذکور در مهلت مقرر، موجب جریمه‌ی غیرقابل بخشودگی به میزان ۱۰٪ مالیات و عوارض موضوع این ماده و در صورت تأخیر در پرداخت آن، مشمول جریمه‌های موضوع ماده‌ی ۳۷ این قانون می‌شود. تبصره‌ی ۶- اشخاص حقیقی واردکننده‌ی خودرو و موتورسیکلت مکلفند قبل از شماره‌گذاری، با مراجعه به ادارات امور مالیاتی ذی‌ربط، مالیات و عوارض متعلق به آن را به ترتیبی که سازمان تعیین می‌نماید پرداخت کنند. شماره‌گذاری وسائط نقلیه متعلق به دولت و نیروهای نظامی و انتظامی نیز مشمول این ماده است. تبصره‌ی ۷- نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (معاونت راهنمایی و رانندگی) مکلف است قبل از شماره‌گذاری وسائط نقلیه وارد شده توسط اشخاص حقیقی، گواهی پرداخت مالیات و عوارض را بررسی و از شماره‌گذاری وسائط نقلیه‌ای که مالیات و عوارض آن‌ها پرداخت نشده است، خودداری نماید.

پ- عوارض سالانه و عوارض سالانه‌ی آلاینده‌ی وسائط نقلیه

ماده‌ی ۲۹- عوارض سالانه‌ی کلیه وسائط نقلیه اعم از خودروهای سبک و سنگین و موتورسیکلت‌ها به شرح ذیل تعیین می‌شود:

الف- وسائط نقلیه تولید داخل معادل یک در هزار قیمت فروش کارخانه و وسائط نقلیه وارداتی معادل یک و نیم در هزار مجموع ارزش گمرکی و حقوق ورودی مشمول عوارض سالانه می‌شوند. مأخذ محاسبه‌ی عوارض موضوع این بند مأخذ مذکور در تبصره‌ی ۱ ماده‌ی ۲۸ این قانون است.

ب- وسائط نقلیه در شهرهای آلوده تا ده سال پس از تولید با مأخذ مذکور در تبصره‌ی ۱ ماده‌ی ۲۸ این قانون و معادل یک‌بیستم نرخ‌های مندرج در جدول ماده‌ی مذکور مشمول عوارض سالانه آلاینده‌ی وسائط نقلیه علاوه بر عوارض موضوع بند الف این ماده می‌شوند. پس از سال دهم تولید، هر سال به میزان ۱۰٪ به نرخ پایه‌ی عوارض آلاینده‌ی وسائط نقلیه‌ی مذکور اضافه می‌شود تا حداکثر به دو برابر نرخ پایه افزایش یابد. وسائط نقلیه‌ای که نرخ عوارض سالانه آلاینده‌ی آن‌ها در جدول ذیل ماده‌ی ۲۸ صفر می‌باشد، تا سپری شدن پنج سال از سال تولید، از پرداخت عوارض سالانه‌ی آلاینده‌ی معاف می‌باشند و پس از آن، وسائط نقلیه سنگین با نرخ‌ی معادل یک‌دهم نرخ‌های مندرج در ردیف D جدول ماده‌ی ۲۸ و سایر وسائط نقلیه با نرخ‌ی معادل یک‌دهم نرخ‌های مندرج در ردیف C جدول مذکور مشمول عوارض سالانه‌ی آلاینده‌ی می‌باشند. در مورد خودروهایی که تولید یا واردات آن‌ها متوقف می‌شود، مأخذ محاسبه توسط سازمان و متناسب با آخرین سال تولید یا واردات تعیین می‌شود. فهرست شهرهای آلوده که وسائط نقلیه با پلاک انتظامی متعلق به شهرهای مذکور مشمول عوارض سالانه‌ی آلاینده‌ی

می‌شوند، حداکثر تا پایان دی‌ماه هر سال با پیشنهاد سازمان حفاظت محیط زیست و تصویب هیأت وزیران برای اجرا در سال بعد تعیین می‌شوند.

تبصره ۱- وزارت کشور مکلف است با ایجاد سامانه‌ی الکترونیک متمرکز عوارض سالانه‌ی وسائط نقلیه، امکان پرداخت و صدور الکترونیکی مفاصاحساب عوارض موضوع بندهای الف و ب این ماده را برای مالکان و استعلام برخط میزان عوارض پرداخت نشده مربوط به وسائط نقلیه را برای نیروی انتظامی و دفاتر اسناد رسمی فراهم کند. تبصره ۲- پرداخت عوارض موضوع بندهای الف و ب این ماده برعهده‌ی مالک است. مالکان وسائط نقلیه مکلفند عوارض مذکور هر سال را تا پایان همان سال پرداخت نمایند. چنان‌چه مالکیت وسائط نقلیه مذکور پس از سال تولید تغییر نماید، پرداخت عوارض سالانه و عوارض سالانه‌ی آلاینده‌ی موضوع این ماده از سال انتقال برعهده‌ی مالک جدید است.

تبصره ۳- وسائط نقلیه‌ای که گواهی اسقاط دارند، در سال اسقاط، مشمول عوارض بند ب موضوع این ماده نمی‌شوند.

تبصره ۴- کلیه‌ی وسائط نقلیه که قبل یا بعد از لازم‌الاجرا شدن این قانون شماره‌گذاری شده باشند نیز مشمول عوارض موضوع این ماده می‌شوند.

تبصره ۵- ثبت سند انتقال وسائط نقلیه توسط دفاتر اسناد رسمی و یا تعویض پلاک توسط نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (معاونت راهنمایی و رانندگی)، منوط به تسویه‌ی عوارض بندهای الف و ب این ماده مربوط به وسائط نقلیه مورد معامله و سایر وسائط نقلیه متعلق به انتقال‌دهنده و انتقال‌گیرنده است.

تبصره ۶- پرداخت عوارض موضوع بندهای الف و ب این ماده هر سال، حداکثر تا پایان همان سال، موجب برخورداری از تخفیف به میزان ۲۰٪ است.

تبصره ۷- پرداخت عوارض مذکور پس از موعد مقرر مشمول جریمه‌ی غیرقابل بخشودگی معادل ۱۰٪ عوارض سالانه است و در صورت تأخیر بیش از یک‌ماه، علاوه بر جریمه‌ی مذکور مشمول جریمه‌ای معادل ۲٪ عوارض سالانه به ازای هر ماه نسبت به مدت تأخیر است.

تبصره ۸- در صورتی که مالک یا مالکان خودروهای سبک و سنگین و موتورسیکلت از پرداخت عوارض موضوع این ماده به مدت پنج سال از سال مالکیت، خودداری نمایند و یا مبلغ عوارض و جریمه‌ی پرداخت‌نشده از ۵٪ نصاب معاملات کوچک موضوع جزء ۱ ماده‌ی ۳ قانون برگزاری مناقصات مصوب ۱۳۸۳/۱/۲۵ بیشتر شود، نیروی

انتظامی موظف است براساس فهرست اعلامی وزارت کشور نسبت به توقف وسائط نقلیه‌ی مزبور تا پرداخت بدهی اقدام کند.

تبصره‌ی ۹- نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران و شهرداری‌ها مکلفند امکان دسترسی برخط به پایگاه اطلاعات وسائط نقلیه خود را با رعایت طبقه‌بندی برای وزارت کشور فراهم کنند.

تبصره‌ی ۱۰- وزارت کشور موظف است نسبت به اطلاع‌رسانی در خصوص وظایف و تکالیف مالکان وسائط نقلیه به طرق مقتضی از جمله از طریق ارسال پیامک اقدام کند.

تبصره‌ی ۱۱- آیین‌نامه‌ی اجرائی این ماده ظرف سه ماه از تاریخ ابلاغ این قانون با پیشنهاد وزارت کشور به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ت- مالیات نقل و انتقال وسائط نقلیه

ماده‌ی ۳۰- نقل و انتقال انواع خودرو و موتورسیکلت، به استثنای ماشین‌های راه‌سازی، کارگاهی، معدنی، کشاورزی و شناورها، مشمول مالیات نقل و انتقال به شرح ذیل می‌باشند:

تولید داخل به میزان ۱٪ و وارداتی ۲٪ به مأخذ مذکور در تبصره‌ی ۱ ماده‌ی ۲۸ این قانون برای سال تولید. مأخذ محاسبه‌ی مالیات موضوع این ماده تا شش سال پس از سال تولید، سالانه ۱۰٪ همان مأخذ کاهش می‌یابد و برای سال‌های ششم به بعد، ۴۰٪ مأخذ یادشده است.

تبصره‌ی ۱- ثبت سند انتقال وسائط نقلیه توسط دفاتر اسناد رسمی و یا تعویض پلاک توسط نیروی انتظامی، منوط به پرداخت مالیات نقل و انتقال موضوع این ماده و به ترتیبی است که سازمان مقرر می‌کند. مراجع مزبور در صورت تخلف از این حکم، ملزم به پرداخت دو برابر مالیات پرداخت‌نشده هستند.

تبصره‌ی ۲- اولین انتقال خودرو از کارخانجات سازنده و یا وصل‌کننده‌ی قطعات پیش‌ساخته (مونتاژکننده) داخلی و یا واردکنندگان (نماینده‌ی رسمی شرکت‌های خارجی) به خریداران و همچنین هرگونه انتقال به صورت صلح و هبه به نفع دولت مشمول پرداخت مالیات نقل و انتقال موضوع این ماده می‌شود.

تبصره‌ی ۳- نقل و انتقال انواع خودرو و موتورسیکلت با پلاک انتظامی مناطق آزاد تجاری-صنعتی مشمول مالیات موضوع این ماده نمی‌شود.

ث- مالیات خروج از کشور

ماده ۳۱- سازمان مکلف است بابت خروج هر مسافر ایرانی به جز موارد تبصره ۱ این ماده از مرزهای هوایی، دریایی و زمینی وجوهی را به عنوان مالیات از مسافران دریافت و به حساب درآمد عمومی نزد خزانه داری کل کشور واریز نماید. میزان مالیات مذکور در قوانین بودجه‌ی سنواتی پیش‌بینی می‌گردد.

تبصره ۱- دارندگان گذرنامه‌های سیاسی و خدمت، خدمه‌ی وسایل نقلیه‌ی عمومی زمینی و دریایی و خطوط پروازی، دانشجویان شاغل به تحصیل در خارج از کشور (دارندگان اجازه‌ی خروج دانشجویی)، بیمارانی که با مجوز شورای پزشکی جهت درمان به خارج از کشور اعزام می‌گردند، دارندگان پروانه‌ی گذر مرزی و مرزنشینان، جانبازان انقلاب اسلامی که برای معالجه به کشورهای دیگر اعزام می‌شوند، زائران ایرانی که در ایام اربعین حسینی(ع) به مقصد عراق از کشور خارج می‌شوند و ایرانیان مقیم خارج از کشور که دارای کارنامه‌ی شغلی از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی هستند از پرداخت مالیات موضوع این ماده، مستثنی هستند.

تبصره ۲- گردشگران، ساکنین دائم یا موقت مناطق آزاد تجاری- صنعتی که صرفاً از مبدأ مناطق مذکور به خارج از کشور عزیمت می‌کنند، مشمول عوارض خروج از کشور موضوع قانون چگونگی اداره‌ی مناطق آزاد تجاری- صنعتی جمهوری اسلامی مصوب ۱۳۷۲/۶/۷ با اصلاحات و الحاقات بعدی و آیین‌نامه‌های اجرائی مربوط می‌شوند.

تبصره ۳- نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران موظف است پرداخت مالیات خروج از کشور مسافران ایرانی که عازم خارج از کشور هستند را به روشی که سازمان تعیین می‌نماید کنترل و از خروج مسافرانی که مالیات مزبور را پرداخت ننموده‌اند، جلوگیری نماید.

ج- عوارض برون‌شهری مسافر

ماده ۳۲- اشخاصی که مبادرت به حمل و نقل برون‌شهری مسافر و فروش بلیط در داخل کشور با وسائط نقلیه‌ی زمینی (به استثنای ریلی) و دریایی می‌کنند، مکلفند ۵٪ بهای بلیط را با درج در بلیط و یا قرارداد (صورت حساب)، حسب مورد، به عنوان عوارض شهرداری از مسافران اخذ و هر ماه حداکثر تا پانزدهم ماه بعد به حساب شهرداری مبدأ سفر واریز نمایند. واریز عوارض مذکور بعد از موعد مقرر موجب تعلق جریمه‌ای به میزان ۲٪ به ازای هر ماه تأخیر خواهد بود. اختلاف و استنکاف از پرداخت عوارض موضوع این ماده مشمول ماده ۷۷ قانون شهرداری مصوب ۱۳۳۴/۴/۱۱ با اصلاحات و الحاقات بعدی خواهد بود. آراء صادره در این خصوص، قابل اعتراض در دیوان عدالت اداری است.

ماده ۳۳- مالیات و عوارض موضوع این فصل به‌عنوان اعتبار مالیاتی محسوب نمی‌گردد. مالیات و عوارض موضوع مواد ۲۸ و ۳۰ این قانون به‌عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی پذیرفته می‌شود.

ماده ۳۴- سازمان موظف است برای کلیه مؤدیان این قانون امکان اظهار و پرداخت مالیات موضوع فصول ششم و هفتم را از طریق سامانه مؤدیان فراهم کند.

فصل هشتم- جریمه‌ها

ماده ۳۵- مؤدیانی که از عضویت در سامانه مؤدیان امتناع ورزیده‌اند علاوه بر پرداخت جریمه‌های موضوع بند الف ماده ۳۶ این قانون و بند ب ماده ۲۲ قانون پایانه‌های فروشگاهی و سامانه مؤدیان مکلفند اظهارنامه هر دوره مالیاتی خود را حداکثر تا یک‌ماه پس از پایان هر دوره مالیاتی به سازمان تسلیم و مالیات و عوارض فروش خود را به حساب سازمان واریز نمایند.

ماده ۳۶- مؤدیان در صورت ارتکاب تخلفات ذیل علاوه بر پرداخت مالیات و عوارض، مشمول جریمه‌هایی به شرح زیر می‌باشند:

الف- تا زمان استقرار سامانه مؤدیان «موضوع قانون پایانه‌های فروشگاهی و سامانه مؤدیان» عدم تسلیم اظهارنامه در هر دوره مالیاتی برای کلیه مؤدیان و بعد از استقرار سامانه مذکور برای آن دسته از مؤدیانی که از عضویت در سامانه مؤدیان امتناع کرده‌اند: ده میلیون ریال یا دو برابر مالیات و عوارض پرداخت‌نشده تا موعد مقرر در ماده ۴ این قانون، هر کدام بیشتر باشد. این جریمه علاوه بر جریمه مذکور در بند ب ماده ۲۲ قانون پایانه‌های فروشگاهی و سامانه مؤدیان است که مؤدی به دلیل عدم ثبت‌نام در سامانه مؤدیان باید بپردازد.

ب- کتمان معامله، بیش‌اظهاری مالیات و عوارض خرید یا کم‌اظهاری مالیات و عوارض فروش، ثبت معامله خود به نام غیر یا معامله غیر به نام خود، استناد به اسناد صوری و هر عمل دیگری که به کم‌اظهاری مالیات یا استرداد غیرواقعی منجر شود: دو برابر مالیات و عوارض پرداخت‌نشده تا موعد مقرر در ماده ۴ این قانون و در صورت تکرار تخلف قبل از دو سال، سه برابر مالیات پرداخت‌نشده.

ج- دریافت مالیات و عوارض توسط اشخاص غیرمجاز: دو برابر مالیات و عوارض دریافتی.

ماده ۳۷- تأخیر در پرداخت مالیات‌ها و عوارض موضوع این قانون در مواعد مقرر با رعایت مفاد ماده‌ی ۱۹ قانون مالیات‌های مستقیم، موجب تعلق جریمه‌ای به میزان ۲٪ در ماه، نسبت به مالیات و عوارض پرداخت‌نشده و مدت تأخیر از زمان انقضای مهلت تسلیم اظهارنامه یا سررسید پرداخت مالیات و عوارض، هریک که مقدم باشد، خواهد بود.

تبصره- چنان‌چه مؤدی خارج از اراده‌ی خود امکان پرداخت مالیات و عوارض موضوع این قانون را در مواعد مقرر نداشته باشد، می‌تواند به هیأت‌های حل اختلاف مالیاتی اعتراض نماید. در صورتی که ادعای مؤدی با ارائه‌ی اسناد و مدارک مثبته در هیأت‌های حل اختلاف مالیاتی پذیرفته شود، جریمه‌ی مذکور بخشیده می‌شود.

فصل نهم- تخصیص، انتقال و توزیع مالیات

ماده ۳۸- مالیات و عوارض موضوع مواد ۷، ۲۶ و ۲۸ این قانون و جریمه‌های مربوط به آن‌ها پس از کسر کسورات قانونی، به ترتیب زیر توزیع می‌شود:

۱ - یک‌نهم از مالیات‌ها و عوارض وصولی ماده‌ی ۷ و بندهای الف و ب ماده‌ی ۲۶ این قانون به‌عنوان مالیات سلامت به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی اختصاص می‌یابد.

۲ - باقی‌مانده، به نسبت مساوی سهم درآمد عمومی کشور و سهم شهرداری‌ها و دهیاری‌ها می‌باشد. سهم درآمد عمومی به عنوان مالیات به حساب خزانه‌داری کل کشور واریز می‌شود. سهم شهرداری‌ها و دهیاری‌ها به‌عنوان عوارض حسب مورد به حساب تمرکز وجوه اداره‌ی کل امور مالیاتی استان و حساب تمرکز وجوه وزارت کشور واریز می‌شود.

تبصره - عوارض و جریمه‌های سهم شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و روستاهای فاقد دهیاری موضوع این قانون به حساب‌های رابطی که بنا به درخواست سازمان و وزارت کشور توسط خزانه‌داری کل کشور حسب مورد به نام حساب تمرکز وجوه اداره‌ی کل مالیاتی استان و وزارت کشور افتتاح می‌گردد، واریز می‌شود. عوارض سهم شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و روستاهای فاقد دهیاری و جریمه‌های متعلق به آن، درآمد دولت نبوده و سازمان موظف است ۱۰۰٪ آن را مطابق با مقررات ماده‌ی ۳۹ این قانون به صورت ماهانه به حساب‌های ذی‌ربط مذکور واریز نماید.

ماده ۳۹- سهم شهرداری‌ها، دهیاری‌ها، روستاهای فاقد دهیاری و مناطق عشایری، براساس ترتیبات ذیل به

حساب تمرکز وجوه وزارت کشور و حساب تمرکز وجوه اداره‌ی کل امور مالیاتی استان ذی‌ربط نزد خزانه‌داری کل کشور برای توزیع بین شهرداری‌ها و دهیاری‌ها واریز می‌شود:

الف- ۹۰٪ از عوارض و جریمه‌های مربوط به ماده‌ی ۷ و بندهای ب و پ ماده‌ی ۲۶ این قانون پس از واریز به حساب تمرکز وجوه اداره‌ی کل امور مالیاتی استان بر اساس شاخص جمعیت میان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها، اداره‌ی امور عشایر هر شهرستان (سهم مناطق عشایری) و فرمانداری‌های همان استان (سهم روستاهای فاقد دهیاری) توزیع و ۱۰٪ مابقی به حساب تمرکز وجوه وزارت کشور واریز تا به موجب آیین‌نامه‌ای که براساس شاخص‌های توسعه‌نیافتگی سه ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون توسط سازمان برنامه و بودجه کشور و وزارت کشور تهیه می‌شود و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد بین شهرداری‌ها، دهیاری‌ها، اداره‌ی امور عشایر شهرستان (سهم مناطق عشایری) و روستاهای فاقد دهیاری (به حساب فرمانداری‌ها) توزیع گردد.

ب- عوارض و جریمه‌های مربوط به بندهای الف و ت ماده‌ی ۲۶ و ماده‌ی ۲۸ این قانون به حساب تمرکز وجوه وزارت کشور واریز می‌شود تا براساس شاخص جمعیت میان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها، روستاهای فاقد دهیاری و مناطق عشایری توزیع گردد.

تبصره ۱- سهم روستاهای فاقد دهیاری به حساب فرمانداری شهرستان مربوط واریز می‌شود تا با مشارکت سایر دستگاه‌های اجرائی مربوطه برای امور عمرانی و آبادانی همان روستاها هزینه شود. دستورالعمل اجرائی این تبصره ظرف سه ماه پس از ابلاغ این قانون توسط وزارت کشور و وزارت امور اقتصادی و دارایی (سازمان) تصویب می‌شود. تبصره ۲- سهم مناطق عشایری از عوارض و جریمه‌های مربوط به مواد ۷ و ۲۶ این قانون به اداره‌ی کل امور عشایر هر استان واریز می‌شود تا براساس شاخص جمعیت میان مناطق عشایری توزیع گردد.

تبصره ۳- در راستای اجرای احکام این ماده شهرهای جدید تازه‌تأسیس فاقد شهرداری از نظر موضوع این ماده حسب مورد واجد شهرداری تلقی می‌شوند.

تبصره ۴- محل أخذ مالیات ارزش افزوده‌ی واحدهای تولیدی محل استقرار آن‌ها می‌باشد.

تبصره ۵- سهم شهرداری‌ها و دهیاری‌ها از محل منابع حاصل از بندهای پ و ت ماده‌ی ۲۶ این قانون باید مطابق با سیاست‌های ابلاغی شورای عالی سلامت و امنیت غذایی هزینه گردد. تصمیم‌گیری در خصوص نحوه‌ی

هزینه‌کرد منابع مزبور در کلان‌شهرها برعهده‌ی کمیته‌ای متشکل از فرماندار، شهردار و نماینده وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی است.

تبصره‌ی ۶- هرگونه برداشت از حساب تمرکز وجوه به‌جز پرداخت به شهرداری‌ها و دهیاری‌ها و اشخاص مذکور در این ماده ممنوع است.

تبصره‌ی ۷- سهم عوارض ارزش افزوده دریافتی از شرکت‌های فناور مستقر در پارک‌های علم و فناوری پس از واریز به خزانه‌داری کل کشور، به صورت ۱۰۰٪ به همان پارک بابت ایجاد، توسعه و نگهداری زیرساخت‌ها و فضاهای عمومی، آموزشی، پژوهشی و فناوری و ارائه‌ی خدمات شهری اختصاص می‌یابد. آیین‌نامه‌ی اجرائی این تبصره ظرف سه ماه از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون توسط معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری با همکاری وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تهیه می‌شود و به‌تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

تبصره‌ی ۸- کارگروهی مرکب از وزارت کشور، سازمان و یک ناظر از مجلس شورای اسلامی برای نظارت بر حسن اجرای این ماده تشکیل و گزارش عملکرد این ماده همه‌ساله توسط سازمان و وزارت کشور به کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی ارائه می‌گردد.

تبصره‌ی ۹- سازمان مکلف است در مقاطع سه‌ماهه میزان وصول مالیات بر ارزش افزوده و سهم هریک از شهرداری‌ها، دهیاری‌ها، فرمانداری‌ها و مناطق عشایری را از طرق مناسب به اطلاع عموم مردم برساند.

ماده‌ی ۴۰- عوارض و جریمه‌های آلاینده‌ی موضوع ماده‌ی ۲۷ این قانون پس از واریز به حساب تمرکز وجوه اداره‌ی کل امور مالیاتی استان برای هر شهرستان به نسبت جمعیت بین شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و فرمانداری‌های (سهم روستاهای فاقد دهیاری و مناطق عشایری) همان شهرستان توزیع می‌گردد. در صورتی که آلودگی واحدهای بزرگ تولیدی (پنجاه نفر و بیشتر) به بیش از یک شهرستان در یک استان سرایت کند، عوارض آلاینده‌ی هر شهرستان به نسبت جمعیت، اثرپذیری و فاصله از واحد آلاینده، در کمیته‌ای مرکب از رئیس سازمان برنامه و بودجه‌ی استان و فرمانداران شهرستان‌های ذی‌ربط، مدیرکل محیط زیست و مدیرکل امور مالیاتی استان بین شهرستان‌های متأثر توزیع می‌شود.

تبصره ۱- در صورتی که شهرستان‌های متأثر از آلودگی در دو یا چند استان واقع شده باشند، اعضای کمیته‌ی توزیع‌کننده‌ی عوارض آلودگی واحدهای بزرگ (پنجاه نفر و بیشتر) متشکل از نماینده‌ی سازمان برنامه و بودجه‌ی

کشور، رؤسای سازمان‌های مدیریت و برنامه‌ریزی استان‌های ذی‌ربط، نماینده‌ی سازمان حفاظت محیط زیست و نماینده‌ی ادارات کل امور مالیاتی استان‌های مربوطه براساس سیاست‌های اعلامی سازمان برنامه و بودجه‌ی کشور اقدام به توزیع عوارض آلاینده‌ی می‌کنند.

تبصره‌ی ۲- عوارض و جریمه‌های آلاینده‌ی در مناطق آزاد تجاری- صنعتی و ویژه‌ی اقتصادی در مواردی که شهرداری و یا دهیاری در مناطق مذکور مستقر نمی‌باشد، حسب مورد به حساب منطقه‌ی آزاد تجاری- صنعتی و یا ویژه‌ی اقتصادی مربوط واریز می‌گردد.

ماده‌ی ۴۱- عوارض و جریمه‌های موضوع بندهای الف و ب ماده‌ی ۲۹ این قانون مستقیماً به حساب شهرداری‌ها و یا دهیاری‌های محل سکونت مالک که هنگام صدور پلاک انتظامی ثبت شده است، واریز می‌گردد. شهرداری‌های شهرهای آلوده مکلفند ۱۰۰٪ درآمد حاصل از عوارض موضوع بند ب ماده‌ی ۲۹ این قانون را برای کمک به توسعه و نوسازی ناوگان حمل و نقل عمومی شهرهای آلوده هزینه نمایند.

ماده‌ی ۴۲- معادل دوازده در هزار ارزش گمرکی کالاهای وارداتی که حقوق ورودی آن‌ها وصول می‌شود، توسط گمرک جمهوری اسلامی ایران به حساب تمرکز وجوه وزارت کشور واریز شده تا به نسبت ۱۳٪ کلان‌شهرها، ۳۵٪ دهیاری‌ها و روستاهای فاقد دهیاری و عشایر و ۵۲٪ سایر شهرداری‌ها و بر اساس شاخص‌هایی که با پیشنهاد وزارت کشور به تصویب هیأت دولت می‌رسد، صرف کمک و ایجاد درآمد پایدار برای شهرداری‌ها و دهیاری‌ها و روستاهای فاقد دهیاری و عشایر گردد. وزارت کشور مکلف است وصولی هر ماه را تا پانزدهم ماه بعد براساس سهم‌های تعیین‌شده به حساب شهرداری‌ها و دهیاری‌ها واریز نماید و هرگونه برداشت از حساب تمرکز وجوه به جز پرداخت به شهرداری‌ها و دهیاری‌ها و روستاهای فاقد دهیاری و عشایر ممنوع است.

ماده‌ی ۴۳- یک‌نهم مالیات‌ها و عوارض وصولی موضوع ماده‌ی ۷ و بندهای الف و ب ماده‌ی ۲۶ این قانون به‌عنوان مالیات سلامت، هم‌زمان با دریافت توسط سازمان امور مالیاتی، به حساب خزانه‌داری کل کشور واریز می‌گردد. خزانه مکلف است مبالغ دریافتی هر ماه را تا پایان پانزدهم ماه بعد به حساب وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی واریز نماید. عدم تخصیص مبلغ مذکور در حکم تصرف غیرمجاز در اموال عمومی است.

۱۰۰٪ منابع دریافتی موضوع این ماده از طریق ردیف یا ردیف‌هایی که برای این منظور در قوانین بودجه‌ی سنواتی پیش‌بینی می‌شود به پیش‌گیری و پوشش کامل درمان افراد ساکن در روستاها و شهرهای دارای بیست هزار نفر

جمعیت و پایین تر و جامعه‌ی عشایری (در چهارچوب نظام ارجاع)، اختصاص می‌یابد و پس از تحقق هدف مذکور نسبت به تکمیل و تأمین تجهیزات بیمارستانی و مراکز بهداشتی و درمانی با اولویت بیمارستان‌های مناطق توسعه‌نیافته، مصارف هیأت امنای ارزی و ارتقای سطح بیمه‌ی بیماران صعب‌العلاج و افراد تحت پوشش نهادهای حمایتی خارج از روستاها و شهرهای بالای بیست هزار نفر جمعیت اقدام می‌شود. هرگونه پرداخت هزینه‌های نیروی انسانی نظیر حقوق و مزایا، اضافه‌کار، کمک‌های رفاهی، پاداش، فوق‌العاده‌های مأموریت، کارانه، بهره‌وری، مدیریت، نوبت‌کاری، دیون و مانند آن و هزینه‌های اداری نظیر اقلام مصرفی اداری و تأمین اثاثیه و منصوبات اداری از این محل ممنوع است.

ماده‌ی ۱۴۴- منابع حاصل از مالیات‌های موضوع مواد ۳۰ و ۳۱ این قانون سهم دولت است و به حساب خزانه‌داری کل کشور واریز می‌شود.

ماده‌ی ۱۴۵- دولت موظف است از محل منابع حاصل از مالیات دریافتی سهم خود موضوع ماده‌ی ۷ این قانون، سالانه مجموع کمک‌های نقدی پرداختی به هر فرد تحت پوشش نهادهای حمایتی را علاوه بر سایر افزایش‌های سنواتی، حداقل معادل نرخ مالیات بر ارزش افزوده افزایش داده و به منظور جبران مالیات دریافتی به افراد مذکور پرداخت نماید. نهادهای حمایتی مذکور مکلفند نسبت به شناسایی اشخاص نیازمندی که تحت پوشش نیستند، اقدام و آن‌ها را مشمول دریافت افزایش مذکور نمایند. آیین‌نامه‌ی اجرائی این ماده شامل چگونگی شناسایی اشخاص نیازمند و نحوه‌ی حمایت از آن‌ها حداکثر سه‌ماه پس از لازم‌الاجراءشدن این قانون توسط وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی با همکاری سازمان بهزیستی کشور و کمیته‌ی امداد امام خمینی(ره) تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

فصل دهم- سایر مقررات

ماده‌ی ۱۴۶- کلیه‌ی عوارض و مالیات موضوع این قانون که توسط گمرک جمهوری اسلامی ایران به صورت قطعی وصول و به حساب‌های مربوطه واریز می‌شود، مشمول حکم ماده‌ی ۱۶۰ قانون امور گمرکی می‌باشد.

ماده‌ی ۱۴۷- پرونده‌های مالیات بر ارزش افزوده که تاریخ تعلق آن‌ها قبل از لازم‌الاجرا شدن این قانون است، از نظر تعیین مأخذ مشمول مالیات و نرخ مالیات، جرائم و تکالیف مؤدیان و مأموران مالیاتی و نحوه‌ی رسیدگی تابع

قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷/۲/۱۷ می‌باشد، اما در مورد رفع اختلاف سازمان با مؤدی، قطعیت، وصول، توزیع و تسویه، تابع احکام و مقررات این قانون است.

ماده ۴۸- متن زیر جایگزین ماده ۲۳۸ قانون مالیات‌های مستقیم می‌شود و به این قانون تسری می‌یابد:

ماده ۲۳۸- در مواردی که برگ تشخیص مالیات صادر و به مؤدی ابلاغ می‌شود، چنان‌چه مؤدی نسبت به آن معترض باشد می‌تواند ظرف سی‌روز از تاریخ ابلاغ شخصاً یا به وسیله‌ی وکیل تام‌الاختیار خود با ارائه‌ی دلایل و اسناد و مدارک کتباً از اداره‌ی امور مالیاتی تقاضای رسیدگی مجدد نماید.

مسئول/ مسئولان مربوط که از طرف سازمان امور مالیاتی مشخص می‌شوند، موظفند پس از ثبت درخواست مؤدی و ظرف مهلتی که بیش از چهل و پنج روز از تاریخ ثبت درخواست نباشد به موضوع رسیدگی و در صورتی که دلایل و اسناد و مدارک ابرازشده را برای رد مندرجات برگ تشخیص کافی دانستند، آن را رد و در صورتی که دلایل و اسناد و مدارک ابرازی را مؤثر در تعدیل درآمد تشخیص دهند موارد تعدیل درآمد مشمول مالیات را مشخص نمایند. چنان‌چه مؤدی نظر مسئول/ مسئولان مربوط در تعدیل درآمد مشمول مالیات را قبول نماید درآمد مشمول مالیات تعدیل‌شده، قطعی است. در غیر این صورت برای رسیدگی به مابه‌التفاوت تا مبلغ مورد اعتراض مؤدی، موضوع به هیأت حل اختلاف مالیاتی ارجاع می‌شود. هم‌چنین هرگاه دلایل و اسناد و مدارک ابرازی مؤدی را برای رد برگ تشخیص یا تعدیل درآمد مؤثر تشخیص ندهند باید موضوع را مستدلاً در پرونده منعکس و مراتب را برای رسیدگی به هیأت حل اختلاف مالیاتی ارجاع نمایند.

تبصره ۱- دستورالعمل اجرائی این ماده با پیشنهاد سازمان امور مالیاتی به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی می‌رسد.

تبصره ۲- در مواردی که مؤدی اطلاعات مربوطه را از طریق سامانه‌ی مؤدیان اظهار کرده باشد، مطابق احکام قانون سامانه‌ی مؤدیان و پایانه‌های فروشگاهی رفتار خواهد شد.

ماده ۴۹- متن زیر جایگزین تبصره ۱ ماده ۲۳۹ قانون مالیات‌های مستقیم می‌شود و به این قانون تسری می‌یابد:

تبصره - در مواردی که برگ تشخیص مالیات طبق مقررات تبصره‌ی ۱ و قسمت اخیر تبصره‌ی ۲ ماده‌ی ۲۰۳ و ماده‌ی ۲۰۸ این قانون ابلاغ شده باشد و مؤدی به شرح مقررات این ماده اقدام نکرده باشد در حکم معترض به برگ تشخیص مالیات شناخته می‌شود و پرونده‌ی امر برای رسیدگی به هیأت حل اختلاف مالیاتی ارجاع می‌گردد.

ماده‌ی ۵۰- متن زیر جایگزین ماده‌ی ۲۴۴ قانون مالیات‌های مستقیم و تبصره‌های آن می‌شود و به این قانون تسری می‌یابد:

ماده‌ی ۲۴۴- مرجع رسیدگی به کلیه اختلاف‌های مالیاتی جز در مواردی که ضمن مقررات این قانون مرجع دیگری پیش‌بینی شده، هیأت حل اختلافات مالیاتی است. هر هیأت حل اختلاف مالیاتی از سه نفر به شرح زیر تشکیل می‌شود:

- ۱ - یک نفر نماینده‌ی سازمان امور مالیاتی کشور
- ۲ - یک نفر از میان قضات بازنشسته یا حقوق‌دانان مطلع در امور مالیاتی با شرط وثاقت و امانت به درخواست سازمان امور مالیاتی و انتخاب رئیس کل دادگستری هر استان
- ۳ - یک نفر نماینده از اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی ایران، اتاق تعاون ایران، جامعه‌ی حسابداران رسمی ایران، جامعه‌ی مشاوران رسمی مالیاتی ایران، مجامع حرفه‌ای، اتاق اصناف ایران، شورای اسلامی شهر، کانون وکلا، مرکز وکلا، کارشناسان رسمی و مشاوران خانواده که برای مدت سه سال منصوب می‌شوند. مؤدی هم‌زمان با اعتراض به برگ تشخیص یا مطالبه‌ی مالیات یکی از مراجع این بند را به‌عنوان نماینده‌ی خود جهت شرکت در جلسات هیأت حل اختلاف مالیاتی معرفی می‌نماید. در صورتی که برگ تشخیص مالیات ابلاغ قانونی شده باشد و یا هم‌زمان با تسلیم اعتراض به برگ تشخیص در مهلت قانونی مؤدی انتخاب خود را اعلام ننماید، با توجه به نوع فعالیت مؤدی یا موضوع مالیات مورد رسیدگی، از بین نمایندگان مزبور با رعایت تبصره‌ی ۵ این ماده یک نفر انتخاب می‌شود.

تبصره‌ی ۱- جلسات هیأت‌های حل اختلاف مالیاتی با حضور هر سه عضو رسمیت می‌یابد و رأی هیأت با اکثریت آراء قطعی و لازم‌الاجرا است، ولی نظر اقلیت باید در متن رأی قید گردد.

تبصره‌ی ۲- هیأت‌های حل اختلاف مالیاتی دارای استقلال کامل بوده و صرفاً اداره‌ی امور دبیرخانه‌ای هیأت‌های حل اختلاف مالیاتی و تشکیل جلسات هیأت‌ها به عهده‌ی سازمان امور مالیاتی می‌باشد. انشای رأی با رعایت اصل عدالت و بی‌طرفی کلیه‌ی اعضا و متکی به اسناد و مدارک مثبت و دلایل و شواهد متقن در همان جلسه و یا

حداکثر ظرف سه روز کاری پس از برگزاری جلسه، توسط نماینده‌ی بند ۲ این ماده به عمل آمده و به امضای تمامی اعضا می‌رسد. مؤدی یا نماینده‌ی قانونی وی مجاز به حضور کامل در جلسه و ارائه‌ی دفاعیات به صورت کتبی یا شفاهی است. اظهارات شفاهی باید در صورت جلسه قید و به امضای وی برسد. سازمان امور مالیاتی به منظور اعمال نظارت مؤثر بر عملکرد هیأت‌های حل اختلاف مالیاتی، مکلف است نسبت به مستندسازی فرآیند برگزاری جلسات هیأت به نحو مقتضی اقدام کند.

تبصره ۳- تعیین حق الزحمه‌ی اعضای موضوع بندهای ۲ و ۳ این ماده متناسب با تعداد و مدت جلسات و نیز مراحل، منابع مالیاتی و پرونده‌های مورد رسیدگی از محل اعتباری که به همین منظور در بودجه‌ی سالانه‌ی سازمان امور مالیاتی کشور پیش‌بینی می‌شود، مطابق دستورالعملی است که توسط سازمان مذکور تهیه و ابلاغ می‌گردد. حق الزحمه‌ی اعضا به صورت متمرکز از طرف سازمان امور مالیاتی کشور به حساب اعضا پرداخت می‌شود. تبصره ۴- سازمان امور مالیاتی مکلف است نمایندگان معرفی شده در اجرای بندهای ۲ و ۳ این ماده را به عنوان اعضای هیأت‌های حل اختلاف مالیاتی بپذیرد و با رعایت تبصره ۵ این ماده از آن‌ها جهت شرکت در هیأت‌های مزبور دعوت نماید.

تبصره ۵- اسامی کلیه‌ی افراد معرفی شده توسط رئیس کل دادگستری هر استان، مدیر کل مالیاتی استان و مراجع مذکور در بند ۳ این ماده به تفکیک شهرستان‌ها در سامانه‌ای که به صورت متمرکز و حداکثر ظرف سه ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون توسط سازمان امور مالیاتی کشور ایجاد می‌شود، درج می‌گردد. انتخاب افراد موضوع بندهای ۱، ۲ و ۳ برای هر پرونده در مواردی که در شهرستان مورد نظر بیشتر از یک نفر وجود داشته باشد، به صورت تصادفی توسط سامانه‌ی مزبور انجام می‌شود. این سامانه مستقیماً زیر نظر رئیس کل سازمان امور مالیاتی، مدیریت می‌گردد.

تبصره ۶- سازمان امور مالیاتی کشور مکلف است حداقل یک هفته قبل از تشکیل جلسه‌ی هیأت به نحو مقتضی زمینه‌ی دسترسی اعضای هیأت حل اختلاف مالیاتی را برابر مقررات مربوط به مندرجات پرونده مورد اعتراض فراهم نماید.

تبصره ۷- هریک از افراد مذکور در بندهای ۲ و ۳ این ماده در صورتی که بیشتر از سه جلسه‌ی متوالی یا چهار جلسه‌ی متناوب در یک سال از حضور در جلسات هیأت خودداری نمایند، حکم آنان لغو می‌شود و رئیس کل دادگستری هر استان و مرجع مربوط، حسب مورد، موظف است ظرف ده روز کاری فرد جایگزین را معرفی نماید.

تبصره‌ی ۸- به منظور اجرای عدالت و اصل استقلال و بی‌طرفی و رعایت حقوق شهروندی و نظارت مؤثر، سازمان امور مالیاتی مکلف است ساختار اداره‌ی هیأت‌های حل اختلاف مالیاتی را به‌صورت مستقل، تحت عنوان مرکز دادرسی مالیاتی در ساختار خود ذیل رئیس کل سازمان ایجاد نماید. واحدهای دادرسی مالیاتی در هر استان مستقل از اداره‌ی کل مالیاتی استان تشکیل می‌شود.

تبصره‌ی ۹- پس از استقرار سامانه‌ی مؤدیان، ثبت اعتراض توسط مؤدی، انتخاب یکی از مراجع موضوع بند ۳ این ماده، ارائه‌ی هرگونه لایحه به هیأت‌های حل اختلاف، مشاهده‌ی اسناد، مدارک و اطلاعات موردنیاز، ابلاغ تاریخ تشکیل جلسات هیأت، اطلاع از نتایج دادرسی و هرگونه اطلاع دیگر در خصوص پرونده‌ی دادرسی مالیاتی از طریق سامانه‌ی مذکور انجام می‌شود.

تبصره‌ی ۱۰- سازمان امور مالیاتی کشور مکلف است زمینه‌ی دسترسی کامل مؤدی و یا نماینده‌ی قانونی وی به مفاد پرونده‌ی مورد اعتراض را حداقل یک هفته قبل از تشکیل هیأت فراهم نماید.

تبصره‌ی ۱۱- عضویت هم‌زمان در فهرست نمایندگان بندهای ۲ و ۳ موضوع این ماده ممنوع است.

ماده‌ی ۵۱- متن زیر جایگزین ماده‌ی ۲۵۱ قانون مالیات‌های مستقیم می‌شود و به این قانون تسری می‌یابد:

ماده‌ی ۲۵۱- مؤدی یا دادستان انتظامی مالیاتی می‌تواند ظرف دو ماه از تاریخ ابلاغ رأی قطعی هیأت حل اختلاف مالیاتی تجدیدنظر، به استناد عدم رعایت قوانین و مقررات موضوعه یا نقص رسیدگی، با اعلام دلایل کافی به شورای عالی مالیاتی اعتراض نموده و تجدید رسیدگی را درخواست کنند.

ماده‌ی ۵۲- در بند ۳ ماده‌ی ۲۵۵ قانون مالیات‌های مستقیم عبارت «نظر اکثریت اعضای شورای عالی مالیاتی» به عبارت «نظر اکثریت اعضای هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی موضوع ماده‌ی ۲۵۸ این قانون» تغییر می‌یابد.

ماده‌ی ۵۳- تبصره‌ی ذیل به ماده‌ی ۲۵۸ قانون مالیات‌های مستقیم الحاق می‌شود:

تبصره- حکم این ماده در مواردی که نسبت به موارد مشابه آرای متفاوتی توسط هیأت‌های حل اختلاف مالیاتی صادر شده باشد نیز جاری است.

ماده‌ی ۵۴- در تبصره‌ی ۲ ماده ۲۷۴ قانون مالیات‌های مستقیم عبارت «سازمان امور مالیاتی کشور» جایگزین عبارت «دادستانی انتظامی مالیاتی» می‌گردد. حکم این تبصره و احکام فصل نهم از باب چهارم قانون مالیات‌های مستقیم (به استثنای ماده‌ی ۲۱۷) به این قانون تسری می‌یابد.

ماده ۵۵- از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون، احکام مربوط به مالیات و عوارض در قوانین زیر نسخ می‌گردد:

۱ - قانون مالیات بر ارزش افزوده مصوب ۱۳۸۷/۲/۱۷ با اصلاحات و الحاقات بعدی (به استثنای حکم ماده ۲۸ قانون مذکور نسبت به جامعه‌ی مشاوران رسمی مالیاتی ایران، ماده ۵۰ قانون مذکور و تبصره‌های ذیل آن و تبصره‌ی ۱ ماده ۳۹ آن قانون نسبت به عوارض موضوع بند ۲ ماده ۳۸ این قانون)

۲ - بند ب ماده ۶ و بند ر ماده ۳۳ و ماده ۷۳ و ماده ۹۴ قانون برنامه‌ی پنج ساله‌ی ششم توسعه‌ی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۹۵/۱۲/۱۴

۳ - ماده ۶۹ قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت ۲ مصوب ۱۳۹۳/۱۲/۴

۴ - احکام ماده ۳۴ قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور مصوب ۱۳۹۴/۲/۱ در خصوص مالیات بر ارزش افزوده

۵ - مواد ۱۸ و ۴۷ قانون اصلاح نظام صنفی کشور مصوب ۱۳۹۲/۶/۱۲

ماده ۵۶- اجرای احکام این قانون نافی اجرای احکام و مقررات ذیل نیست:

۱ - قانون برنامه‌ی پنج ساله‌ی ششم توسعه‌ی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۹۵/۱۲/۱۴ با اصلاحات و الحاقات بعدی؛ (به استثنای موارد منسوخ در ماده ۵۵ این قانون، بند ب ماده ۶، بند ر ماده ۳۳، ماده ۷۳ و ماده ۹۴ قانون مذکور)

۲ - قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۶۶/۱۲/۳ با اصلاحات و الحاقات بعدی

۳ - قانون مقررات تردد وسایل نقلیه‌ی خارجی مصوب ۱۳۷۳/۴/۱۲ با اصلاحات و الحاقات بعدی

۴ - عوارض آزادراه‌ها، عوارض موضوع ماده ۱۲ قانون حمل و نقل و عبور کالاهای خارجی از قلمرو جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۴/۱۲/۲۲ با اصلاحات و الحاقات بعدی

۵ - قانون نحوه‌ی تأمین هزینه‌های اتاق‌های بازرگانی و صنایع و معادن جمهوری اسلامی ایران و اتاق تعاون مصوب ۱۳۷۲/۸/۱۱ با اصلاحات و الحاقات بعدی

۶ - مواد ۶۳ و ۸۷ قانون وصول برخی از درآمدهای دولت و مصرف آن در موارد معین مصوب ۱۳۷۳/۱۲/۲۸ با اصلاحات و الحاقات بعدی

- ۷ - قانون امور گمرکی مصوب ۱۳۹۰/۸/۲۲ با اصلاحات و الحاقات بعدی؛ (به استثنای تعریف حقوق ورودی و سایر وجوه موضوع بند د مادهی ۱)
- ۸ - مواد ۶۵، ۵۸ و ۷۰ قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت ۲ مصوب ۱۳۹۳/۱۲/۴ با اصلاحات و الحاقات بعدی
- ۹ - بندهای الف و ب مادهی ۳۰ و بند ۳ مادهی ۴۸ قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه‌ی کشور مصوب ۱۳۹۵/۱۱/۱۰ با اصلاحات و الحاقات بعدی
- ۱۰ - تبصره‌ی ۵ بند الف مادهی ۲۸ قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور مصوب ۱۳۹۴/۲/۱
- ۱۱ - مادهی ۷ قانون توسعه‌ی ابزارها و نهادهای مالی جدید به‌منظور تسهیل اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی مصوب ۱۳۸۸/۹/۲۵
- ۱۲ - قانون توسعه و حمایت از صنایع دریایی مصوب ۱۳۸۷/۲/۱۵
- مادهی ۵۷- این قانون شش ماه پس از ابلاغ به رئیس‌جمهور لازم‌الاجراء است.
- تبصره - تا تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون، قانون مالیات بر ارزش افزوده‌ی مصوب ۱۳۸۷/۲/۱۷ با اصلاحات و الحاقات بعدی تمدید می‌شود و لازم‌الاجراء است.
- قانون فوق مشتمل بر پنجاه و هفت ماده و یک‌صد تبصره در جلسه‌ی علنی روز یکشنبه مورخ دوم خردادماه یک‌هزار و چهارصد مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۴۰۰/۳/۱۲ به تأیید شورای نگهبان رسید.